

ความเป็นมา

คาถาพระปัจเจกพุทธเจ้า

และ คาถาเงินล้าน

ที่ระลึกงานทอดกฐิน วัดเขาวง (ถ้ำนารายณ์) วันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๒

ความเป็นมา

คาถาพระปัจเจกพุทธเจ้า

และ คาถาเงินล้าน

นาลังลีโม, พรหมมา จะ มหาเทวา

ลัมพะยักขา ปะ, พรหมมา จะ

มหาเทวา อะ, ภาวันตุ เม.

มะหา, ภาโว

ภาวัน, ติ,

พุทธ, ะ,

วิ, ภาโว

ที่ระลึกงานทอดกฐิน วัดเขาวง (ถ้ำนารายณ์) วันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๒

“ถ้าท่านผู้ใดนำเอาพระคาถาหรือหนังสือนี้ไปเรียไร หรือซื้อขายแลกเปลี่ยน จะทำพระคาถานี้ไม่สำเร็จไม่เกิดผล เพราะท่านเจ้าของไม่พึงปรารถนาในเชิงนี้ ท่านยินดีให้เป็นธรรมทานจริง ๆ”

หลวงพ่อพระราชพรหมยาน (หลวงปู่ฤๅษีฯ)

วัดท่าซุง

คำนำ

เนื่อง ในโอกาสวันทอดกฐินสามัคคี วัดเขาวง (ถ้ำนารายณ์) อ. พระพุทธบาท จ. สระบุรี ทางคณะผู้จัดทำ ในฐานะผู้ศรัทธาพระเดชพระคุณหลวงพ่อพระราชพรหมยาน วัดท่าซุง ได้รวบรวมประวัติคาถาพระปัจเจกพุทธเจ้า ของพระครูวิหารกิจจานุการ (หลวงปู่ปาน) วัดบางนมโค จ. อุทัยธานี ที่ท่านมอบให้ศิษย์ได้ภาวนา โดยมีท่านนายห้างประยงค์ ตั้งตรงจิตร เป็นท่านแรกที่นำไปใช้จนเกิดผลเป็นที่น่าอัศจรรย์ และพระเดชพระคุณหลวงพ่อพระราชพรหมยาน (หลวงพ่อฤๅษี) ที่ท่านได้รับพระคาถาเพิ่มเติมจากพระฯ จนมาเป็น “พระคาถาเงินล้าน” ที่ลูกศิษย์หลาย ๆ ท่านของหลวงพ่อได้นำมาท่องภาวนา และนำมาทำเป็นกรรมฐานจนถึงทุกวันนี้

ทั้งนี้ คณะผู้จัดทำได้รับเมตตาจากท่านพระครูปลัดอนันต์ พุทธญาโณ เจ้าอาวาสวัดท่าซุง จ. อุทัยธานี และท่านพระครูภาวนาพิลาศ เจ้าอาวาสวัดเขาวง (ถ้ำนารายณ์) จ. สระบุรี อนุญาตให้พิมพ์หนังสือ **“ความเป็นมา “คาถาพระปัจเจกพุทธเจ้า” และ “คาถาเงินล้าน”** เพื่อแจกเป็นธรรมทานในงานกฐิน วัดเขาวง (ถ้ำนารายณ์)

โดยมีวัตถุประสงค์ ดังนี้

๑. เพื่อบูชาคุณ ครูบาอาจารย์ และท่านเจ้าของพระคาถา
๒. เพื่อถวายเป็นพุทธบูชาแด่พระปัจเจกพุทธเจ้าทองคำ
๓. เพื่อเผยแผ่พระคานานี้ให้กว้างขวางออกไปสู่พุทธศาสนิกชนที่ยังไม่รู้ ให้ได้รู้ และที่รู้แล้วให้มีศรัทธา เพิ่มกำลังใจในการสวดพระคานานี้ต่อไป

๔. เพื่ออนุเคราะห์อนุชนรุ่นหลัง ๆ ต่อไปให้สมดังเจตนาของท่าน
เจ้าของพระคาถา

๕. เพื่อรวบรวมประวัติคาถาพระปัจเจกพุทธเจ้า คาถาเงินล้าน
ประสบการณ์ผู้ใช้พระคาถา และคำถามคำตอบเกี่ยวกับคาถาเงินล้าน ที่
หลวงปู่พระราชพรหมยานได้เมตตาตอบไว้ รวมเป็นเล่มเดียวกัน

ความดีอันใดที่จะพึงมีในหนังสือเล่มนี้ คณะผู้จัดทำขอน้อมถวาย
แต่ท่านเจ้าของคาถาพระปัจเจกโพธิ์โปรดสัตว์ และพระคาถาเงินล้าน อัน
มีองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าทุก ๆ พระองค์ พระปัจเจกพุทธเจ้า
ทุก ๆ พระองค์ พระธรรม พระอริยสงฆ์ ครูบาอาจารย์ บิดามารดา ท่าน
ผู้มีพระคุณทุกท่าน มีท่านครูฝั่ง และท่านนายห้างประยงค์ ตั้งตรงจิตร
เป็นที่สุด

หากมีข้อผิดพลาดประการใด ทางคณะผู้จัดทำขอน้อมรับข้อผิดพลาด
นั้นไว้เอง โปรดยกครูบาอาจารย์ และที่ปรึกษาอาวุโสของคณะผู้จัดทำไว้

ท้ายที่สุดนี้ ขออาราธนาคุณพระศรีรัตนตรัย และท่านเจ้าของพระ
คาถาเงินล้าน ได้หนุนนำให้ทุกท่านที่สวดคาถานี้ ด้วยความเคารพใน
พระรัตนตรัย ประสบแต่ความสุข ความเจริญ ทั้งทางโลก และทางธรรม
ยิ่ง ๆ ขึ้นไป トラบเท้าเข้าสู่พระนิพพานด้วยเทอญฯ

คณะผู้จัดทำ
(วานรเงินล้าน)

สารบัญ

	หน้า
คำนำ	(๕)
คาถาพระปัจเจกโพธิ์โปรดสัตว์	๙
คาถาเงินล้าน	๑๑
ประวัติคาถาพระปัจเจกโพธิ์โปรดสัตว์	๑๓
- หลักการปฏิบัติ	๑๗
- อาการและอานิสงส์ของสมาธิ	๒๑
คาถาวิระหะโย	๒๗
หนังสือพระปัจเจกโพธิ์โปรดสัตว์	๓๙
- คำปรารภ ของนายประยงค์ ตั้งตรงจิตร	๓๙
ประสบการณ์ของผู้ปฏิบัติตามคำแนะนำของหลวงพ่อกฤษีฯ	๕๑
หลวงพ่อดอปปัญหารธรรม	๕๗
- เป็นหนี้รอบตัว	๕๗
- เจิมป้ายกิจการร่ำรวย	๕๗
- ภาวนาคาถาขณะทำงาน	๕๘
- สวดคาถาแล้วตัวสั้น	๕๙
- ภาวนาคาถาเงินล้านถูกหวย	๕๙
พระคาถา กับ หลวงตา	๖๑

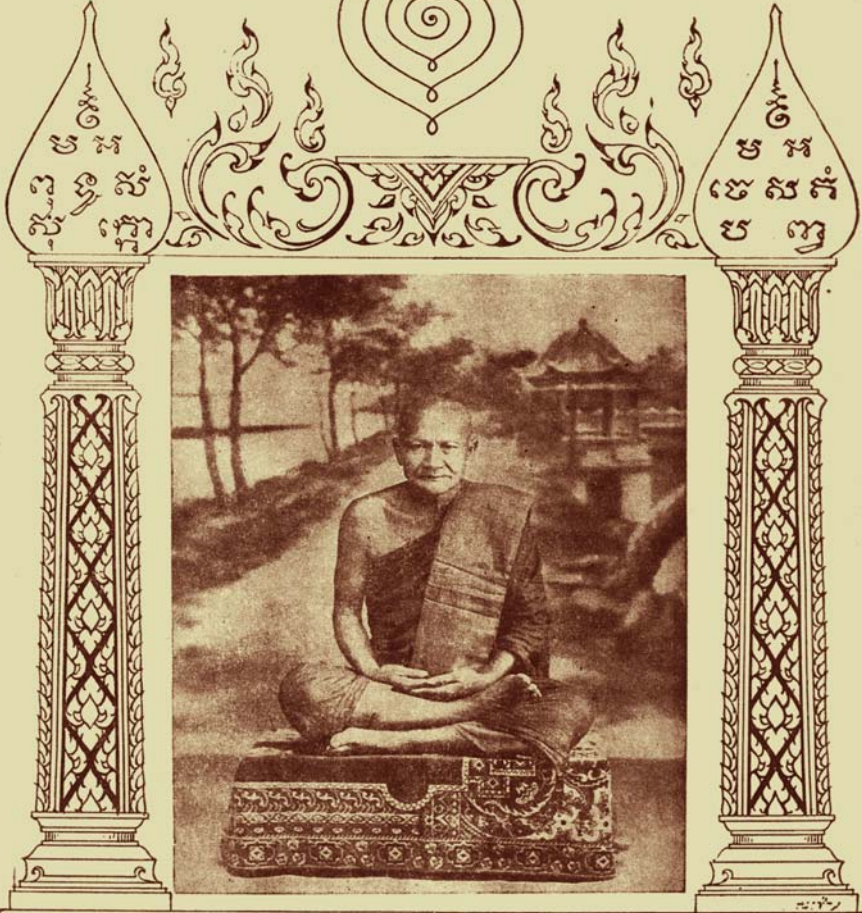
*** ทำความเข้าใจกันก่อน ***

คาถาพระปัจเจกพุทธเจ้า บางแห่งเรียกคาถาพระปัจเจกโพธิ์โปรดสัตว์
บ้าง หรือคาถาวิระหะโยบัง ^{นี้}ที่สุดแท้แต่จะเรียกขาน แต่ตัวคาถาเหมือน
กันทุกประการ

๑	๑	๑
๒	๒	๒
๓	๓	๓
๔	๔	๔
๕	๕	๕
๖	๖	๖
๗	๗	๗
๘	๘	๘
๙	๙	๙
๑๐	๑๐	๑๐

พระครูวิหารกิจจานการ
(ปาน) วัดนมไค อำเภอส่นา จังหวัดอยุธยา

นายประรงค์ ตั้งตรงจิตร เจ้าของห้างขายยาตราไปโพธิ์ หน้าตลาดท่าเตียน กรุงเทพฯ (ศิษย์) พิมพ์ถวายในการทำบุญวันเกิด อายุครบ ๖๐ ปี ๑๒๐๐๐ แผ่น

คาถาพระเจ้าเจกโพธิ์โปรดสัตว์

โดย ท่านพระครูวิহারกิจจานุการ
(หลวงปู่ปาน วัดบางนมโค จ. พระนครศรีอยุธยา)

ตั้งนะโม ๓ จบ
พระคาถาบทนี้ว่าครั้งเดียว

พุทธะ มะอะอุ นะโมพุทธาเย

พระคาถาพระเจ้าเจกโพธิ์โปรดสัตว์ ว่าดังนี้

“วิระทะโย วิระโคนายัง วิระหิงสา วิระทาสี วิระทาสา
วิระอิตถิโย พุทธัสสะ มานีมามะ พุทธัสสะ สวาโหม”
(อ่านว่า สะ-หว่า-โหม)

คาถาเงินล้าน

โดย **ท่านพระราชพรหมยาน** (หลวงพ่อดุสิต วัดท่าซุง จ. อุทัยธานี)

ตั้งนะโม ๓ จบ

สัมปะจิตฉามิ

นาสังสิโม

พรหมมา จะ มหาเทวา สัพเพยักขา ประยัตินติ (คาถาปิดอุปสรรค)

พรหมมา จะ มหาเทวา อภิลาภา ภาวันตุ เม (คาถาเงินแสน)

มหาบุญโญ มหาลาโภ ภาวันตุ เม (คาถาลาภไม่ขาดสาย)

มิเตพาหุหะติ (คาถาเงินล้าน)

พุทธะมะอะอุ นะโมพุทฺธายะ วิระหะโย

วิระโคณายัง วิระหิงสา วิระทาสี วิระทาสา

วิระอิตถิโย พุทธัสสะ มานีมามะ

พุทธัสสะ สวาโหม (อ่านว่า สะ-หฺวา-โหม) (คาถาพระปัจเจกพุทธเจ้า)

สัมปะติฉฉามิ (คาถาเร่งลาภให้ได้เร็วขึ้น)

เพ็ง ๆ พา ๆ หา ๆ ฤ ๆ ๆ

(บูชา ๙ จบ ตัวคาถาต้องว่าทั้งหมด)

คำอธิบาย

หลวงพ่อดีคาคาถาบทเหล่านี้โดยตรงจากองค์สมเด็จพระเจ้า ตั้งแต่ปี ๒๕๑๗ เป็นเวลา ๔ ปีจึงจะได้ครบถ้วน ท่านบอกว่าคาถาที่ได้จากกรรมฐานเขาจะไม่บอกใคร เมื่อวันที่ ๓๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๒๗ เวลา ๒๓.๕๘ น. องค์สมเด็จพระเจ้า ได้อนุญาตให้ลูกหลาน และพุทธบริษัทใช้ได้เป็นสาธารณะ เพื่อช่วยบรรเทาภาวะเศรษฐกิจที่ย่ำแย่ อีกทั้งการก่อสร้างของวัดท่าซุง จะต้องเร่งรัดให้เสร็จทันฉลองวัดในปี ๒๕๓๒ จึงจำเป็นที่จะต้องใช้คาถาเหล่านี้ช่วย เพื่อให้พุทธบริษัทและลูกหลานของหลวงพ่อดีคาคาถามีความคล่องตัวยิ่งขึ้น

คาถา “นาสังสิโม” หลวงพ่อให้ท่องเพิ่มเติมเมื่อปี ๓๒

คาถา “เพ็ง ๆ พา ๆ หา ๆ ฤ ๆ” พระปัจเจกพุทธเจ้ามาบอกหลวงพ่อ เมื่อเดือนพฤศจิกายน ๒๕๓๓ เป็นภาษาโบราณ แต่เทียบกับภาษาไทยอ่านได้อย่างนี้ เป็นคาถามหาลาภ มีผลยิ่งใหญ่มาก

หมายเหตุ : พระคาถาเงินล้านนี้ เขียนตามหนังสือของวัดท่าซุง ฉบับใหม่ เพื่อให้ผู้อ่านได้อ่านอย่างถูกต้องตามตัวสะกดแบบไทย

เช่นคำว่า “พรหมมา” ในฉบับนี้ แบบเดิมเขียน พรหมา (อ่านว่า พรหม-มา)

และคำว่า “สัมปะติจฉามิ” แบบเดิมเขียน สัมปติจฉามิ หรือบางเล่มเขียนว่า

สัมปติฏฉามิ เป็นคาถาเร่งรัด และเป็นคาถาอำพรางตัวด้วย

ประวัติคาถาพระเจ้าเอกโพธิ์โปรดสัตว์

โดย หลวงพ่อพระราชพรหมยาน
(หลวงพ่อกุญแจ วัดท่าซุง จ. อุทัยธานี)

พระคาถาของพระเจ้าเอกโพธิ์นี้ ท่านพระครูวิহারกิจจานุการ (หลวงพ่อบาน) สำนักวัดบางนมโค ต. บางนมโค อ. เสนา จ. พระนครศรีอยุธยา เป็นผู้ได้ไปเรียนมาจากครูฝั่ง เวลานั้นครูฝั่งอายุได้ ๕๕ ปี เมื่อ พ.ศ. ๒๔๗๒ ท่านเรียนมาแล้วได้ปฏิบัติเห็นผลมามาก ถึงคนอื่น ๆ ที่ท่านให้เรียนต่อ นำเอาไปปฏิบัติตาม ก็ได้บังเกิดผลมาแล้วมากมาย

ผู้ที่ปฏิบัติให้ถูกต้องตามพระคาถานี้ ต้องเป็นผู้ที่ใส่บาตรแก่พระภิกษุสงฆ์อยู่เสมอเป็นนิจ แม้แต่ ๑ องค์ขึ้นไปทุก ๆ วันมิได้ขาด รักษาศีล ๕ หรือศีล ๘ หมั่นสวดมนต์และว่าพระคาถานี้ ๓-๕-๗-๙ จบ เมื่อจะใส่บาตรให้ระลึกถึงพระรัตนตรัยก่อนแล้วจึงจบขันข้าว และให้ว่าพระคาถานี้ ๓-๕-๗-๙ จบ เมื่อใส่บาตรเสร็จแล้ว ให้ระลึกถึงพระรัตนตรัยคือ พระพุทธคุณ พระธรรมคุณ พระสังฆคุณ และพระเจ้าเอกโพธิ์ ครูฝั่ง อาจารย์เนียร ตลอดจนถึงพระครูวิহারกิจจานุการ (หลวงพ่อบาน) วัดบางนมโค เป็นที่สุด ขอให้จงมาโปรดข้าพเจ้าด้วย (หมายถึงผู้ที่กำลังปฏิบัติอยู่) แล้วหาน้ำที่สะอาดมารวดน้ำ เพื่ออุทิศส่วนบุญและกุศลไปถึงปู่-ย่า-ตา-ยาย-บิดามารดา และญาติมิตรสหายที่ล่วงลับไปแล้ว ตลอดถึงผู้ที่มีพระคุณทั้งหลาย เวลาค่ำบูชาพระสวดมนต์แล้ว ว่าพระคาถานี้อีก ๓-๕-๗-๙ จบ

และถ้าใครปฏิบัติตั้งนี้ทุกวันเป็นนิจจะมีลาภและความสุขความเจริญ เพราะท่านพระครูวิহারกิจจานุการ (หลวงพ่อบาน) วัดบางนมโค จะโปรด

บุคคลทั่วไปทั้งหลายที่ยากจนขัดสน เพื่อให้พ้นทุกข์จากความอดอยาก แต่
ท่านห้ามประพฤติกุศลชั่ว ต้องรักษาศีล ๒ ข้อ ที่สำคัญที่สุดให้ได้
แน่นอนก่อนปฏิบัติพระคาถานี้คือ

๑. อทินนาทาน เว้นจากการลักทรัพย์หรือหยิบฉวยสิ่งของที่เจ้าของ
เขาไม่อนุญาตมาเป็นสมบัติของตน

๒. เว้นจากการดื่มเสพสุรยาเมาทุกชนิด กับห้ามใช้ในทางมิฉฉาชีพ
ทุกชนิด และการพนันต่าง ๆ ด้วย

ถ้าผู้ใดรักษาศีล ๕ ได้ทั้งหมดก็ยิ่งดี ผู้ใดประพฤติดังนี้แล้ว
จงปฏิบัติ ตามพระคาถาของพระปัจเจกโพธิ์ จะเห็นคุณในไม่ช้าเพียงเวลา
๖ เดือนก็ทราบได้ ถ้าใครทำนาน ๆ ได้หลายปีก็จะมีความสุขยิ่งขึ้นไปทั้ง
ชาตินี้และชาติหน้า ใครได้ปฏิบัติตามจงกระทำใจของตนให้ผ่องแผ้ว ระลึก
ถึงพระรัตนตรัย และพระปัจเจกโพธิ์ให้เที่ยงแท้ (อย่าได้ระแวงหรือสงสัย)
และให้สังเกตดูให้ละเอียดต่อไปนี้

คือให้ดวงข้าวสารที่เคยรับประทานเดือนหนึ่งหมดเปลืองเท่าไร ปฏิบัติ
พระคาถาพระปัจเจกโพธิ์ถึงเดือนหนึ่ง จะเหลือข้าวสารเท่าไร ปฏิบัติ
ติดต่อกันทุก ๆ เดือนไป ข้าวสารจะหมดหรือลดน้อยลงเท่าไร ข้าวหุงสุกแล้ว
เหลือไว้มือหลัง และมือต่อ ๆ ไปจะไม่บูด และผู้ที่ตกข้าวเปลือก เมื่อจะขน
เข้ายุ้งหรือพ้อม ดวงถึงแรกให้ว่าพระคาถานี้ ๓-๕-๗-๙ จบ ดวงถึง
สุดท้ายให้ว่าพระคาถานี้อีก ๓-๕-๗-๙ จบ เช่นเดียวกัน แล้วให้จดไว้
ว่ามีอยู่ที่เกวียนที่บันที่ถึง ครั้นเมื่อจะขนออกจากยุ้งหรือพ้อมเพื่อการค้า
ขายหรือใช้เอง ดวงถึงแรกให้ว่าพระคาถานี้ก่อน ๓-๕-๗-๙ จบ ดวง
ถึงเมื่อจะเลิกก็ให้ว่าพระคาถานี้อีก ๓-๕-๗-๙ จบเหมือนกัน แล้วให้จดไว้
ว่ามีที่เกวียนที่บันที่ถึง ให้สังเกตว่าข้าวเปลือกจะดวงได้มากออกไปที่เกวียน
ที่บันที่ถึง ก็คงจะรู้สรรพคุณของพระคาถานี้ได้

ผู้ที่ทำนาเมื่อจะหว่านข้าวเปลือกนอ้านไหนด พันธุ์ข้าวเปลือกที่จะหว่าน
กำแรกก็ให้ว่าพระคาถานี้ ๓-๕-๗-๙ จบก่อน เมื่อหว่านข้าวหมดแล้ว
ก็ให้ว่าพระคาถานี้อีก ๓-๕-๗-๙ จบ ข้าวจะงอกงาม แผลงและสัตว์ที่
เป็นอันตรายกับต้นข้าวจะไม่รบกวนต้นข้าวเลย

ผู้ที่ทำการค้าขาย เวลาจะซื้อหรือเวลาจะขายก็ให้ว่าพระคาถานี้
๓-๕-๗-๙ จบ ค้าขายจะมีกำไร ทรัพย์สิ้นก็จะงอกงามผิตปกติ

ผู้ที่ทำราชการหรือทำงานรับจ้าง ทำนา ทำสวน ค้าขาย หรือเป็น
แม่ครัวหุงข้าว ต้มแกงเป็นต้น เมื่อจะทำให้ว่าพระคาถานี้ก่อน ๓-๕-๗-
๙ จบ

ผู้ใดทำได้เรียบร้อยดังกล่าวมาแล้วนี้ และปฏิบัติการข้างต้นอย่าให้
ขาดได้ จะเห็นคุณและมีลาภมาก จะมีของสิ่งไรอยู่ ใช้ไม่ค่อยหมดเปลือง
เหมือนเช่นเคย มีแต่จะงอกงามเจริญยิ่ง ๆ ขึ้นไป จะทำนา ทำสวน รดน้ำ
พรวนดิน เพาะปลูก หรือซื้อขายสิ่งใด ๆ ให้บูชาพระคาถานี้ก่อนทุก ๆ
๓-๕-๗-๙ จบแรก และทุก ๆ ๓-๕-๗-๙ จบหลัง

หรือถ้าจะถามพระคาถานี้เป็นการเสี่ยงทายก็ได้ การถามควรถามครั้ง
ละ ๑ อย่าง อย่าถามหลาย ๆ อย่างรวมกัน จะไม่เกิดผล ถ้าถามครั้งละ
อย่างจะได้ผลดี คือผู้ใดจะคิดทำอะไรดีไม่ดี ก็ให้บูชาพระคาถานี้ด้วย
ดอกไม้ ธูป เทียน แล้วหักไม้วัดให้ยาวเสมอคืบของตนพอดี และว่าพระ
คาถานี้ แล้วจงอธิษฐานว่าสิ่งที่ตนนึกตนคิดอยู่ในเวลานี้ ตนจะมาเป็น
ผลสำเร็จดีงามแล้ว ขอให้ไม้วัดยาวออกไปกว่าคืบ ถ้าจะไม่เกิดผล ไม่ดีไม่
งาม ขอให้ไม้สั้นเข้ามาไม่ถึงคืบ ได้มีผู้ปฏิบัติ เห็นผลจริงแล้วมาราย

ฉะนั้นจึงพิมพ์แจกในงานนี้เพื่อให้เป็นสาธารณประโยชน์ทั่วไป ถ้าใคร
ทำเห็นผลพิสดารอย่างไรก็ขอให้บอกเล่ากันต่อ ๆ ไปด้วยเพื่อบุญกุศล ใน
ครั้นเวียนหนึ่งควรเล่าบนพระคาถานี้ให้ได้ทุก ๆ คนในครั้นเวียนนั้น แล้ว
ผลัดกันใส่บาตร ถ้าหากว่าใส่บาตรไม่ทัน จบเอาไว้แล้วนำเอาไปถวาย

พระเจ้าหรือเพลก็ได้ หรือจบแล้วฝากคนอื่นใส่แทนก็ได้ แต่ระวังอย่าให้ขาดหรือเว้นได้จนวันเดียว ลากที่เกิดแล้วแต่หนหลังจะได้ไม่ถดถอยไป

ถ้าท่านผู้ใดนำเอาพระคาถาหรือหนังสือนี้ไปเรียไร หรือซื้อขายแลกเปลี่ยน จะทำพระคาถานี้ไม่สำเร็จไม่เกิดผล เพราะท่านเจ้าของไม่พึงปรารถนาในเชิงนี้ ท่านยินดีให้เป็นธรรมทานจริง ๆ

ฉะนั้นถ้าผู้ใดต้องการอยากได้ก็ขอให้ลอมคัตเอาไปเป็นทาน อย่าได้คิดผลประโยชน์ต่อผู้ที่คัตลอกเป็นอันขาด หรือท่านผู้ใดสนใจต้องการหนังสือพระคาถานี้ ให้ขอไปยังข้าพเจ้า ยินดีให้ท่านเสมอ ไม่ยอมให้เมื่อฝากคนอื่นขอแทน ผู้ใดจะปฏิบัติพระคาถานี้เพื่อความสมุขความเจริญต่อไปภายภาคหน้า ตลอดจนบุตร หลาน เหลน ให้วงศ์ตระกูลของท่านแล้ว โปรดทราบไว้เพื่อความสมุขอันยืนยาวนานเทอญ.

อธิบายเพิ่มเติม

คำว่า “๓-๕-๗-๙ จบ” หมายความว่าผู้ใดยินดีปฏิบัติพระคาถาก็จบก็ได้ เช่น จะว่า ๓ จบ ๕ จบ ๗ จบ ๙ จบ เป็นต้น แต่การว่าต้องว่าเสมอกันไป จะว่าน้อย ๆ มาก ๆ สลับกันไปไม่ได้ จะไม่เกิดผลเลย แต่พยายามว่าจบที่น้อยไปหามากได้เป็นดี ทำให้เห็นผลเป็นระยะแล้ว จึงค่อยกระเถิบมากขึ้นเป็นลำดับ

หลักการปฏิบัติ

ในการที่ข้าพเจ้าพิมพ์หนังสือ คาทาพระปัจเจกพุทธเจ้า ซึ่งข้าพเจ้าได้เรียนมาจากหลวงพ่อบาน วัดบางนมโค อำเภอเสนา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา และได้แจกเป็นธรรมทานไปแล้วหลายครั้ง มีท่านที่รับหนังสือนั้น ส่วนมากสงสัยในการปฏิบัติเพื่อผลเบื้องสูง คือถึงความมั่งคั่ง สมบูรณ์อย่างนายห้างประยงค์ ตั้งตรงจิตร เจ้าของห้างขายยาตราไบโพธิ์ท่าเตียน พระนคร มีหลายสิบท่านที่เขียนหนังสือมาถามบ้าง มาถามด้วยตนเองบ้าง เพื่อเปลื้องความสงสัยของท่านที่สงสัย และเพื่อประโยชน์แก่ท่านที่รับหนังสือรุ่นต่อไป ขอนำเอาปฏิบัติของท่านนายห้างประยงค์มาเล่าให้ฟัง ตามที่ได้สอบสวนมาจากปากคำของท่านนายห้างเอง เพื่อผลแก่ท่านที่ประสงค์ผลอย่างนั้น พร้อมทั้งแนะนำแบบแผนปฏิบัติเพื่อผลอย่างนั้น เพื่อผลในปรโลกด้วย

เมื่อ พ.ศ. ๒๔๘๒ ข้าพเจ้าได้พบท่านนายห้างที่วัดบางนมโค ได้เรียนถามถึงแนวปฏิบัติของท่าน ซึ่งท่านเป็นผู้ที่ได้รับผลจากคานานี้เป็นคนแรก และหาคนที่ได้ผลเสมอเหมือนได้ยาก ถามท่านว่าปฏิบัติอย่างไร จึงได้ผลอย่างนั้น ท่านได้กรุณาเล่าให้ฟังว่า ท่านปฏิบัติเป็นสองแนว คือ

๑. ท่านสวดมนต์เป็นประจำแบบไม่เคยขาดทั้งตอนเช้าและก่อนนอน
๒. ท่านเจริญภาวนาเป็นสมาธิทุกวันคืน คือท่านยึดหลักตามแบบสมถภาวนาอย่างเคร่งครัด ทั้งนี้เนื่องจากท่านได้รับคำแนะนำจากหลวงพ่อบานไปอย่างนั้น

ท่านบอกว่า หลวงพ่อแนะนำท่านว่า ถ้าสวดมนต์และใส่บาตรประจำนั้น เป็นการปฏิบัติอย่างเพลลา หรือมีผลเพียงไม่ขัดข้องเมื่อมีความจำเป็น จะเอาความร่ำรวยนั้นยังไม่ได้สมบูรณ์ เพราะการปฏิบัติอย่างนั้นเป็นการปฏิบัติที่จิตยังประกอบด้วยนิวรณ์ จิตยังเป็นทาสของอารมณ์อยู่มาก

ฉะนั้นผลที่พึงจะได้รับในชาตินี้จึงมีผลยังไม่ไปบุญ และผลในชาติหน้าก็เป็นผลของทานที่ใส่บาตรและอาศัยการบริกรรมเล็กน้อย ยังเป็นผลที่มีกำลังอ่อนมาก เป็น **อนิยตผล** คือเป็นผลที่มีกำลังต่ำเอาแน่นอนหนักไม่ได้

ท่านว่าหลวงพ่อบอกว่าท่านว่า หากหวังความไปบุญจริง ๆ ควรเจริญตามแบบสมถภาวนา จนสามารถระงับนิวรณ์ได้แล้ว จัดเป็นฌานนั้นแหละ ผลจะไปบุญมากจนคิดไม่ถึง เพราะจิตที่จะมีสมาธิถึงฌานได้ ต้องเป็นจิตที่มีความเคารพในศีล คือระมัดระวังศีลมิให้บกพร่องอยู่เสมอ ประกอบด้วยการถวายทาน (ใส่บาตรเป็นนิจ) จัดว่าเป็นสังฆทานอยู่ทุกวันมิได้ขาด และจิตที่ผ่องใสปราศจากนิวรณ์ที่จะทำให้เศร้าหมอง

เมื่อมีศีลบริสุทธิ์ มีการสร้างทานบารมีเป็นนิจมิได้ขาด มีจิตตั้งมั่นในสมาธิอย่างนี้แล้วผลที่จะพึงได้นั้นก็เป็นผลที่กำหนดนับไม่ได้ หากว่าเมื่อจิตเป็นสมาธิแล้ว ได้มีโอกาสพิจารณาชั้นที่ ๕ ว่าไม่เที่ยง เป็นทุกข์ เป็นอนัตตา คือมีอันที่จะต้องสลายไปในที่สุด จนจิตเป็นอุเบกขา คือไม่หวั่นไหวพรึบพริ้งเมื่อจะถึงกาลมรณะแล้วท่านว่าผลที่จะได้เพราะอาศัยความบริสุทธิ์ของจิต จะมีผลอย่างคาดคิดกำหนดไว้ไม่ได้เลย

ท่านบอกว่า เมื่อหลวงพ่อบอกว่าทำอย่างนั้นดีท่านก็ทำ เพราะการที่ทำอย่างนั้นไม่ต้องการลงทุนเพิ่มเติมจากเดิมเลย ทั้งนี้ท่านบอกว่าท่านใส่บาตรอยู่แล้วตามปกติ การเจริญสมาธิท่านว่าท่านไม่ได้หาเวลาพิเศษไป ถ้าไปเขา หรือไปเข้าสำนักบ่มวิปัสสนาที่ไหน ท่านยึดห้องพระของท่านเป็นที่สมาทานศีล เจริญสมถะและวิปัสสนา

ท่านว่าเมื่อท่านเลิกจากการค้าในตอนเย็นแล้ว รับประทานอาหารเสร็จพักผ่อนเล็กน้อยพอให้อาหารย่อยแล้วท่านก็เข้าห้องพระบูชาตามแบบเสร็จท่านก็สมาทานศีล เมื่อสมาทานศีลแล้วก็เริ่มภาวนา คือกำหนดลมหายใจ

เข้าออกไปพร้อม ๆ กันด้วยว่าคาถาซ้ำ ๆ ตามสบาย ท่านทำเป็นประจำ ไม่เคยขาด

เมื่อตื่นนอนถ้าไม่สายเกินไป ก่อนไปร้านค้าท่านก็เจริญภาวนาเสีย ครู่หนึ่ง ท่านทำอย่างนี้ประจำ ไม่นานเลยท่านว่าประมาณเดือนเศษ ๆ พอ นั่งเข้าที่ภาวนาก็เกิดมีความสว่างเกิดขึ้น เมื่อหลับตามภาวนานั้น คล้ายมี ใครมาจุดตะเกียงไว้ข้าง ๆ มีแต่แสงแต่ไม่มีดวงโคม ในระยะแรกก็สว่าง น้อย ๆ และไม่นาน แต่เมื่อหลายวันเข้าก็ชักมีแสงสว่างมากขึ้นและอยู่นาน เข้าทุกวัน อารมณ์ใจก็แสนสนิท มีอารมณ์คงที่ ไม่ไหลไปสู่อารมณ์อื่น คงภาวนาเรื่อยไปลมหายใจดูเหมือนจะน้อยลงไปทุกที แต่ความรู้สึกนั้น เป็นสุขที่สุด บางครั้งก็ปรากฏเป็นรูปพระพุทธรูปบ้าง พระสงฆ์บ้าง ให้เห็นเสมอ

ท่านว่าระยะนี้แหละที่เป็นระยะที่ลามเกิดขึ้นแปลก ๆ และคาดไม่ถึง การค้าคิดว่าจะมีกำไรน้อยก็ได้มาก ยาที่ทำนับจำนวนไว้แน่นอน เมื่อเจ้า หน้าที่ขายครบจำนวน และเงินก็ได้ครบแล้ว แต่ยากกลับไม่หมด การค้า ขายรายได้รวดเร็วไปในทางดีอย่างไม่เคยคาดคิดมาก่อน

ท่านเล่าให้ฟังถึงเรื่องเงินที่เบิกจากธนาคารว่า เมื่อเบิกจากธนาคารแล้ว ท่านยังไม่ยอมนับ ท่านเอาเข้าเซฟก่อน พอรุ่งเช้าจึงเอาออกมานับ ท่าน ว่ามีเรื่องอัศจรรย์อย่างคาดไม่ถึง เงินที่รับจากธนาคารปีละหนึ่งหมื่นนั้น ทุกปีเกินหมื่นบาททุกปี บางปีเกินถึงสามพันบาท เดิมคิดว่าทาง ธนาคารนับมาผิด แต่เมื่อสอบทางธนาคารก็ยืนยันว่านับไม่ผิด เป็นอย่าง นี้ทุกครั้งจนเห็นเป็นปกติ

การค้าก็ไม่ได้โสมมอย่างเขา แต่การค้าก็หลังไหลไม่ขาดสาย จนมี โอกาสทำบุญได้ตามอารมณ์ เมื่อทำบุญหนักเข้าผลได้ก็เพิ่มหนักขึ้น ในที่ สุดตามที่ท่านให้สัมภาษณ์กับคณะอนุศาสนาจารย์กองทัพบก ท่านว่าท่าน

ทำบุญเฉพาะเงินที่ทำบุญไปแล้วประมาณ ๔๐ ล้าน (หากจำไม่ผิด) ได้ ยินว่าอย่างนั้น คิดแต่เงินที่ทำบุญเท่านั้นพวกเราก็หน้ามืดแล้ว

ตามที่พูดนี้พูดตามคำบอกเล่าของท่านนายห้างเอง หากท่านที่รับ หนังสือนี้แล้ว ท่านคิดว่าท่านประสงค์ผลอย่างนั้นบ้างแล้ว ก็จงทำอย่างนาย ห้างท่าน ผลในโลกนี้ก็จะบันดาลให้ท่านมีผลมีฐานะเป็นเศรษฐีอย่างท่าน นายห้าง หากท่านคิดว่าเอาแต่พอได้ คือแก้ขัดพอมีกินไม่ขาดมือแล้ว ไม่ หวังความร่ำรวยก็ปฏิบัติเพียงแต่สวดมนต์ใส่บาตร ขอให้ท่านเลือกเอาตาม แต่ท่านจะเห็นสมควรแก่ตนท่านเอง มีหลายท่านที่บอกว่าอยากจะทำปฏิบัติ แต่เกรงว่าจะรักษาศีล ให้บริสุทธิ์ครบถ้วนตลอดวันไม่ได้ ขอให้ทำอย่างนี้

ขั้นแรกขอให้กำหนดเอาเวลาอนนเป็นเวลารักษาศีล คือเมื่อเสร็จกิจ อย่งอื่นแล้ว ก็ตั้งใจสมาทานศีลโดยตั้งใจว่า ตั้งแต่เวลานี้ไปจนกว่าจะตื่น เราจะรักษาศีลด้วยชีวิต จะไม่ยอมล่วงศีล ๕ แม้แต่ตัวใดตัวหนึ่งให้ขาด หรือเศร้าหมอง แล้วแผ่เมตตาไปในทิศทั้งปวง คิดในใจประกาศความเป็น มิตรแก่คน และสัตว์ทุกประเภท แล้วภาวนาพระคาถาไปตามที่จะภาวนา ได้ เก่งเอาดีก่อนหลับ พร้อมด้วยกำหนดรู้ลมหายใจเข้าออก เอาสัก ๕ จบแล้วก็เลิกนอนให้หลับไป ทำอย่างนี้เรื่อย ๆ ไป

ต่อไปเมื่อตั้งใจรักษาศีลและแผ่เมตตาทำก่อนนอนพอเป็นที่สบายใจแล้ว ก็เลื่อนมาเป็นเวลาที่ไม่นอนกะเอาเวลาใดเวลาหนึ่งที่เป็นเวลาว่าง ตั้งเวลา ๖ ทุ่มวันละหนึ่งชั่วโมงเป็นอย่างมาก รักษาศีลให้บริสุทธิ์ และเจริญสมาธิไป ด้วย ค่อย ๆ ขยับเลื่อนไปที่ละน้อย ๆ อาศัยความค่อย ๆ ทำ ค่อย ๆ ผึก ชนิดไม่หักโหมอย่างนี้ จิตท่านจะค่อยชินต่อการแผ่เมตตาจนไม่รู้รู้สึกขัด ต่ออารมณ์

การคิดที่จะรักษาศีลก็จะเคยชิน ในที่สุดจะรักษาทั้งวันก็ไม่มีอะไร ลำบากใจ เมื่อศีลเกิดความชินต่อไปจนไม่ต้องระวังแล้ว สมาธิก็จะแนบ

สนิทใจจนเป็นฌาน คืออารมณ์เยือกเย็น ภาวนาจนมีเวลานาน ๆ ได้ไม่
รำคาญในเสียงที่สอดแทรกเข้ามารบกวน คงภาวนาได้นาน ๆ ขนาด ๑๐
ถึง ๒๐ นาที โดยจิตไม่ทิ้งอารมณ์ อย่างนี้เรียกว่าได้ฌานสมาบัติตั้ง ผลที่
ท่านประสงค์ก็จะประสบพบกันถึงตรงนี้

ผลของการเจริญจนถึงฌานอย่างนี้ มีผลในปัจจุบันมากมาย คือ

๑. ลากจะเกิดมากมายอย่างท่านนายห้างประยงค์

๒. ผลท่านเป็นเหตุให้เกิดความรักแก่ผู้ที่ได้รับ และเป็นผลใน
การตัดโลกกิเลส

๓. ผลของศีลทำให้เป็นคนน่ารัก และเป็นที่เคารพนับถือ

๔. ฌานทำให้อารมณ์ผ่องใสไม่ขุ่นมัว มีหน้าและใจแจ่มใสอยู่เสมอ
และฌานนี้จะบันดาลให้ได้ทิพจักขุญาณ รู้เห็นภาพที่เป็นทิพย์ เช่น
สวรรค์ นรก เป็นต้น สามารถเปลื้องความเคลือบแคลงสงสัยในคำสอน
ของพระพุทธเจ้าเสียได้ ตัดความเป็นมิจฉาจิตฐิตได้อย่างเด็ดขาด และ
เป็นกำลังของวิปัสสนาญาณ เป็นเหตุให้รู้แจ้งเห็นจริงได้ตามที่นักบุญ
ทั้งหลายต้องการ

เป็นอันว่า พระคาถาพระปัจเจกพุทธเจ้านี้ ย่อมให้ผลสองประการ คือ

๑. ให้ผลร่ำรวยในโลกนี้ และเป็นที่รักที่เคารพของคนทั่วไป

๒. ให้ผลในชาติต่อไปด้วยอำนาจทาน ทำให้ร่ำรวย ศีลทำให้รูปสวย
และอายุยืน ฌานทำให้ได้เกิดในพรหมโลก และเป็นปัจจัยแก่พระนิพพาน
จัดว่าเป็นพระคาถาที่ให้ผลเป็นพิเศษที่หาได้ยาก

อาการและอานิสงส์ของสมาธิ

ไฉน ๆ ก็ได้พูดกันมาถึงเรื่องของสมาธิแล้ว ก็จะขอพูดต่อไปเสีย เพื่อ
ความเข้าใจโดยย่อ ๆ ของสมาธิ เพราะเมื่อเรียนพระคาถานี้มา ท่านอาจารย์
หลวงพ่อปานสอนในระดับสมาธิ ท่านบอกให้เข้าใจว่า คาถาพระปัจเจก

พุทธเจ้านี้ เป็นความรู้ในคิหิปฏิบัติ ในระดับฌานสมาบัติได้ดี คำว่า **คิหิปฏิบัติ** แปลว่าการปฏิบัติดีของชาวบ้าน เพราะคานานั้นนอกจากจะให้ผลเป็นฌานสมาบัติแล้ว ยังให้ผลในความมั่งคั่งสมบูรณ์ได้อีกด้วย เป็นผลทั้งในชาตินี้และชาติหน้า คือชาตินี้เป็นคนรวย ชาติหน้าก็เป็นปัจจัยไถ่กรรมผล คือให้ผลในสุคติมีสวรรค์และพรหมโลกเป็นที่ไป หากท่านผู้ใดสนใจเอาสมาบัติที่ได้ไปเป็นกำลังของวิปัสสนาญาณด้วยแล้ว ท่านอาจจะได้รับผลสูงอย่างคาดไม่ถึง

นอกจากผลในสมาธิเป็นสมาบัติ อาจดองผลทางลาภให้เกิดกลายเป็นคนร่ำรวยแล้ว สมาธิยังให้ผลในทิพจักขุญาณอีกด้วย เป็นการช่วยส่งเสริมศรัทธาในการสร้างความดีให้สูงขึ้น ๆ ขึ้นไป แต่ทว่าหนังสือนี้ตั้งใจจะเขียนแต่เพียงโดยย่อ หากข้อความที่เขียนไว้นี้ย่อเกินไป ท่านเข้าใจไม่ละเอียดพอแล้ว ท่านประสงค์จะรู้ต่อไปให้ละเอียด ก็ขอให้รื้อหนังสือคู่มือสมณะธรรม ซึ่งอาตมาจะพิมพ์ต่อจากเล่มนี้ หนังสือเล่มนี้ได้เขียนข้อความปฏิบัติ มีแบบปฏิบัติตั้งแต่ปฏิสัมภิทาญาณ อภิญญา ๖ วิชชา ๓ ไว้พอที่จะเข้าใจได้พอควร

สมาธิ

คำว่า “สมาธิ” แปลว่า **ตั้งใจมั่น** คือมีอารมณ์ตั้งมั่นอยู่ในอารมณ์อย่างใดอย่างหนึ่งโดยเฉพาะ ท่านจัดไว้เป็น ๓ อย่าง คือ **๑. ขณิกสมาธิ**
๒. อุปจารสมาธิ **๓. อัปปนาสมาธิ**

ขณิกสมาธิ ได้แก่สมาธิเล็กน้อย คือเมื่อขณะที่กำลังภาวนาคาถาอยู่ นั้น อารมณ์สนใจเฉพาะแต่ในคาถาภาวนา ไม่มีอารมณ์โลภหรือรักในเพศ ไม่มีอารมณ์โกรธดั่งแค้น ไม่มีความคิดอย่างอื่นนอกจากบทภาวนา ไม่มัวงเหงาหาวนอน ไม่เกิดความลึ้งเลสงสัยในผลปฏิบัติ มีจิตส่งตจากอารมณ์ภายนอกตามที่กล่าวมาแล้ว

แต่ก็ทรงอารมณ์นั้นอยู่ไม่นาน ทรงได้สักประเดี๋ยวเดียว อารมณ์ตาม

ที่กล่าวมาแล้วก็เข้ามา ครอบคลุม เมื่อรู้ตัวก็ตั้งต้นใหม่ อย่างนี้ท่านเรียกว่า “ขณิกสมาธิ” เป็นสมาธิเล็ก ๆ น้อย ๆ ไม่มาก ทรงอยู่ได้ไม่นาน

อานิสงส์ในปัจจุบัน ทำให้เป็นคนพอมีความยับยั้งความรู้สึกที่เป็นโทษ พออดใจไว้ได้บ้างในบางขณะส่วนในพระคาถาให้ผล พอมีทางได้แก่จนเมื่อถึงคราวจำเป็น เรียกว่า พอตะเกียกตะกายเอาตัวรอดได้ เมื่อถึงคราวจำเป็น ในสัมปรายภพ ท่านว่า สมาธิขนาดนี้ให้เพียงเกิดในชั้นกามาวจรสองชั้น คือ ชั้นจาทุมหาราช กับชั้นดาวดึงส์ ชั้นใดชั้นหนึ่ง

อุปจารสมาธิ เป็นสมาธิที่ใกล้จะเข้าระดับฌาน มีอารมณ์ตั้งมั่นอยู่ได้นานเกินกว่าสมาธิก่อน มีลมหายใจค่อยละเอียดลง คือมีอาการหายใจเบามาก มีความชุ่มชื่นในใจอย่างที่จะกล่าวได้ยาก มีความอึดเอิบชุ่มชื่น เบิกบาน มีอารมณ์สมาธิตั้งอยู่ได้นานพอสมควร มีการเห็นภาพแปลก ๆ มีแสงสว่างปรากฏ มีอารมณ์เยือกเย็น

ข้อที่ควรสนใจถึงระดับนี้ก็คือ อย่ามัวหลงใหลในภาพที่เห็น เมื่อเห็นแล้วปล่อยเลยไป ตั้งใจรักษาอารมณ์สมาธิไว้ให้นานที่สุดเท่าที่จะรักษาได้ หากไปหลงภาพและแสงสีแล้ว ต่อไปอารมณ์จะชาน สมาธิจะเสื่อมจะไม่ถึงดี

สมาธิระดับนี้มีอานิสงส์ในปัจจุบัน คือมีจิตอึดเอิบเบิกบาน หน้าตาชุ่มชื่นตลอดวัน มีความอดกลั้นต่ออารมณ์ที่เข้ามายั่วเย้าได้ดีมาก มีเมตตาปราณีเกิดขึ้นแก่ใจอย่างคาดไม่ถึง รักศीलมากกว่าการห่วงใยอารมณ์ภายนอก เกิดลาภสักการะขนาดใหญ่เสมอ ๆ ผลงานจะเกิดแก่ผู้ปฏิบัติอย่างคาดไม่ถึงมาก่อน เมื่อละอรรถภาพแล้วท่านว่าอานิสงส์สมาธินี้ส่งผลให้เกิดชั้นยามา

อัปปนาสมาธิ เป็นสมาธิแนบแน่นเป็นอารมณ์ฌาน คือเมื่อขณะบริกรรม คือภาวนาอยู่หนึ่ง มีอารมณ์ ๕ ของฌานครบถ้วน คือ

๑. นึกถึงบทภาวนา คือคาถาอยู่เสมอมิได้ขาด
๒. ใคร่ครวญตรวจสอบว่าคาถาที่ว่านี้ขาดตกบกพร่องหรือไม่ ลมหายใจเข้าออกนั้นก็กำหนดรู้ว่าหายใจเข้าหรือออก ลั้นหรือยาวเมื่อหายใจเข้าออกนั้น
๓. มีความอิมเอิบปราโมทย์ ไม่อิมไม่เปื้อนในการเจริญภาวนา
๔. มีความสุขใจสุขกายอย่างประณีต ซึ่งไม่เคยประสบมาก่อนในชีวิต
๕. รักษาอารมณ์ไว้ได้มีเวลานาน ๆ และสามารถตัดกังวลรำคาญจากเสียงภายนอกเสียได้ คือแม้จะมีเสียงรบกวนเพียงใดก็ไม่มีควมสนใจต่อเสียง ไม่รำคาญในเสียงรบกวนนั้น อย่างนี้ท่านเรียก ปฐมสมาบัติ คือได้ปฐมฌานนั่นเอง

อารมณ์ฌานขนาดนี้ย่อมมีอานิสงส์ในปัจจุบัน คือมีผลเกิดจากเจริญภาวนาเป็นลาภใหญ่ และเยือกเย็นไม่มีโทษ ไม่มีความเดือดร้อน ท่านนายห้างประยงค์ตอนที่ท่านเริ่มรายนั้น ท่านว่าท่านถึงตรงนี้ ท่านก็เริ่มรายนอกจากรวยแล้วยังเป็นบุคคลที่สังคมคนดีปรารถนา เพราะเป็นฝ่ายประชาสงเคราะห์อยู่เสมอ สุขสุดชื่นเกิดขึ้นอย่างบอกไม่ถูก เป็นที่เคารพบูชาของคนทุกชั้น ในปุเรชาติ คือชาติต่อไป ท่านว่าฌานต้นนี้บันดาลให้ไปเกิดในพรหม ๓ ชั้น คือชั้นที่ ๑, ๒, ๓ ตามระดับฌานที่ได้หยาบละเอียดกว่ากัน

ฌานที่ ๒ อันนี้ถ้าเรียกเป็นสมาธิ ท่านเรียก อัปนาสมาธิเหมือนกัน แต่มีความละเอียดสุขุมกว่าระดับต้น คือพอถึงฌานที่ ๒ ท่านว่าความละเอียดของอารมณ์มากกว่าระดับก่อน จนมีอาการหยุดภาวนาไปเอง ไม่นึกไม่คิดอารมณ์ที่ภาวนาหรือลมหายใจอีก มีอาการเฉยต่ออารมณ์ที่เคยคิดนี้กันนั้น มีแต่ความปิติปราโมทย์อิมเอิบเข้าแทนที่มีความสุขสงบ เกิดแต่วิเวก เป็นความสุขทางกาย และใจที่หาอะไรเปรียบเทียบไม่ได้เลย มีอารมณ์แนบแน่นกว่าฌานที่หนึ่งมาก

อานิสงส์ในฉานนี้ เรื่องลาภเกิดขึ้นแบบนับไม่ได้ คือ ไม่ต้องคิดว่า จะหา ลาภชอบมาหาเอง คืออยู่เฉย ๆ ก็มีคนแนะนำบอกให้เป็นลาภใหญ่เสมอ มีขันติธรรมประเสริฐมาก มีอารมณ์ชุ่มชื่น หน้าตาเบิกบาน ตลอดวันคืน มีเมตตาปราณีเป็นที่รักของชนทุกชั้น และสมณชีพราหมณ์ทั่วไป ตายไปแล้วท่านว่าคนที่ได้ฉานชั้นนี้ไปเกิดพรหม ๓ ชั้น คือ ชั้นที่ ๔, ๕, ๖ ตามความหยาบละเอียดของฉาน

ฉานที่ ๓ มีอาการแตกต่างจากฉานที่ ๒ คือ ตัดความปีติปราโมทย์เสียได้หมด คงมีแต่ความสุขประณีตละเอียดอ่อน มีความเยือกเย็นเป็นสุข มีอารมณ์ตั้งมั่นมาก เพราะอารมณ์ไม่ซ่านออกทางกายอย่างฉานที่ ๒ มีแต่ความสุขประณีต และอารมณ์เป็นหนึ่งแนบแน่นไม่เคลื่อนที่ มีสภาพคล้ายกับเสาชากไว้อย่างมั่นคงนั่นเอง

อานิสงส์ปัจจุบัน เรื่องลาภไม่ต้องพูดกัน ดูท่านนายห้างประยงค์ ก็แล้วกัน เมื่อก่อนเจริญญาณนี้ ท่านบอกว่าเดือนใดท่านมีกำไรถึง ๒๐๐ บาท ท่านว่าสองคนผิวเมียท่านดีใจจนนอนไม่หลับ พอถึงตรงนี้ วันนั้นหลวงพ่อบานเรียกไป ให้รับออกเงินสร้างเขื่อนหน้าวัด ท่านว่าเท่าไรผมรับหมดครับ ผมไม่ห้อยเลยแล้ว สุดแต่หลวงพ่อบานจะบัญชา มา ก็หมิ่นก็แสนผมไม่อื่น

ท่านว่าท่านยิ่งทำท่านยิ่งมีมาก และมีอารมณ์ผ่องใสเยือกเย็น หมดกังวลต่อเรื่องได้เรื่องเสีย ไม่สนใจในรสอาหาร ปฏิบัติการกินแบบจระเข้คือถือกินอิมเป็นประมาณ เป็นพระที่หน้าบูชามากของคนทั่วไป ถึงแม้จะเป็นชาวบ้านก็มีอาการคล้ายพระ เมื่อละอัฐภาพแล้วท่านว่า ฉานชั้นนี้ส่งผลให้ไปเกิดเป็นพรหม ๓ ชั้น คือ ชั้นที่ ๗, ๘, ๙ ตามความหยาบและละเอียดของอารมณ์ฉาน

ฉานที่ ๔ ฉานนี้เป็นอันดับสำคัญที่สุดของรูปฉาน คือเป็นฉานที่สร้างฤทธิ์ทางกายและทางใจให้เกิดแก่ผู้ที่ได้ฉาน ฉานชั้นนี้ตัดความสุข

ประณีตเสียได้ มีอารมณ์เป็นหนึ่งและความวางเฉย แยกกายกับจิตออกจากกันอย่างเด็ดขาด คือไม่รับรู้เวทนาทางกายเลย เรื่องปวดเมื่อยไม่ยอมรับรู้ อากาโรที่ถึงณานี้ที่จะกำหนดรู้ง่ายก็คือ ลมหายใจไม่มี เมื่อปรากฏว่าลมหายใจไม่ปรากฏ และมีอารมณ์เฉยต่อเวทนาใด ๆ แล้ว จงรู้เถิดว่าตอนนี้ท่านซักจะเป็นคนเต็มโลก คือครบโลกีย์ฉนแล้ว เรื่องนรกสวรรค์ หรือถ้าอยากรู้ไปเสียเดี๋ยวเดียว ด้วยอำนาจมโนยิทธิและนอกจากนั้น ยังมีญาณเป็นเครื่องรู้ เช่น ทิพจักขุญาณ รู้อดีตรู้อนาคต รู้นรกสวรรค์ รู้การเกิดของสัตว์ รู้ผลกรรมของสัตว์ รู้สุขทุกข์ในใจของสัตว์ ระลึกชาติได้ด้วยอำนาจของฉน ๔ นี้

หากประสงค์มรรคผลนิพพาน ก็เอาฉนและญาณเป็นที่เลี้ยงช่วยวิจยตามสายของวิปัสสนา ก็จะมีญาณเป็นเครื่องรู้แจ้งเห็นจริงได้ชัดเจนแจ่มใส จัดเป็นอานิสงส์ในปัจจุบันที่แสวงหาได้ยากอย่างยิ่ง เรื่องฉนนั้นไม่ต้องคำนึง เพราะจะท่วมล้นความต้องการ เมื่อละสังขารท่านว่าด้วยอำนาจฉนที่ ๔ จะบันดาลให้ไปเกิดในพรหมชั้นที่ ๑๐ และ ๑๑ เป็นยอดของฉนโลกีย์ฝ่ายรูปฉน

เป็นอันว่า การปฏิบัติคาถาพระปัจเจกพุทธเจ้า อันเป็นวิสัยที่จะช่วยชาวบ้านให้มั่งคั่งสมบูรณ์ในโภคทรัพย์นี้ หากท่านนักปฏิบัติมีความปรารถนาเพื่อความดีสูงสุดแล้ว และปฏิบัติตามแนวสมถภาวนา ก็จะมีผลตามที่กล่าวมาแล้วนั้น ขอยุติคำอธิบายในการปฏิบัติพระคาถาพระปัจเจกพุทธเจ้าไว้เพียงเท่านี้

คัดลอกจาก “หนังสือคาถาพระปัจเจกพุทธเจ้า” ของพระครูวิহারกิจจานุการ (หลวงพ่อบาน สุทราวงษ์) วัดบางนมโค อ. เสนา จ. พระนครศรีอยุธยา พิมพ์แจกในงานทอดกฐินและผ้าป่าสามัคคี พ.ศ. ๒๕๐๙ โดย พระมหาวิระ ถาวโร (หลวงพ่อกฤษีสิงดำ) สมัยหลวงพ่อบานอยู่ ณ วัดสะพาน อ. เมือง จ. ชัยนาท

คาถาวิระหะโย

ในปัจจุบันนี้

ภาระทางด้านเศรษฐกิจแย่ ตามบริษัทห้างร้านต่าง ๆ ต่างคนต่างก็ปันกันเพิ่มพำ ชาวบ้านหรือก็หนักใจ พุดกันตามความเป็นจริงแล้ว พระไม่เอายกให้ชาวบ้านเดือดร้อน ไม่เอายกให้ชาวบ้านจน ถ้าชาวบ้านจนเมื่อไหร่พระอดอยากเมื่อนั้น แล้วควรจะทำอย่างไรดีละ ในที่สุดพระจำเป็นจะต้องทำหน้าที่อย่างเดี๋ยวนั้น นั้งแข่ง นอนแข่งให้ชาวบ้านรวย นอนไปก็ว่าไปเรื่อยไป เวลานี้มีคำสั่งให้ทำอยู่ ๒ อย่างคือ ถ้าว่างก็ให้ว่าคาถาบทนั้นบ่นไปด้วย เพื่อช่วยสงเคราะห์ชาวบ้านให้เขามีกินมีใช้ ยุให้ชาวบ้านเขารวย พระเราก็จะพลอยมีกินมีใช้ไปด้วย ถ้าพระองค์ไหนแข่งให้ชาวบ้านเขาจนละลาย อดกินแน่ ๆ

เมื่อพุดถึงเรื่องจนก็ทำให้นึกถึง **คาถาวิระหะโย** คาถาบทนี้มีความสำคัญมาก พวกเราทุกคนควรจะทำให้ได้เป็นพื้นฐานไว้ก่อน คาถานี้ถ้าทำขึ้นบ่อย ๆ ถ้าเงินมันขาดมีมันจะชดใช้กันทัน ถ้าหากทำขึ้นเต็มอัตราเงินจะเหลือใช้ แต่ต้องทำ เป็นสมาธินะ การทำสมาธินี้ไม่ต้องนั่งก็ได้ ถ้าว่างตอนไหนก็นั่งว่ามันเรื่อยไป ชายของอยู่ ทำงานอยู่ พอว่างนึกที่ว่าไปเดินไปนึกขึ้นได้ก็ว่าไป คาถาวิระหะโยนี้ ถ้าใครมีความจำเป็นมากจริง ๆ ถ้าทำถึงอุปจารสมาธิ ตอนนั้นเงินไม่ขาดตัวแน่ ถ้ามีความจำเป็นมากจริง ๆ มักจะหาได้ทัน ถ้าเข้าถึงปฐมฌานตอนนี้ละขังตัวไม่ใช่พอใช้นะ เหลือใช้เลย แต่ต้องทำได้ตั้งแต่ปฐมฌานขึ้นไปนะ

คาถานี้มีคนใช้ได้ผลมาเยอะแล้ว คนที่ใช้ได้ผลคนแรกสุดก็นายห้างขายยาตราไบโพธิ์ ที่ว่าเป็นคนแรกเพราะอะไร เพราะตอนนั้นหลวงพ่อบานท่านไปเรียนมาจากครูฝั่ง ซึ่งอยู่จังหวัดนครศรีธรรมราช เรียนมาแล้วก็มีนายห้างขายยาตราไบโพธิ์สนใจ จึงขอเรียนจากหลวงพ่อบาน และทำได้อผลเป็นครั้งแรก

สำหรับประวัติของครุผึ้งสมัยนั้นแปลกดีมาก ครุผึ้งคนนี้มีคติว่าร้อยบาท ใครเขาจะแต่งงานไปบอกแก่ แก่ให้หนึ่งร้อย งานโกนจุก หนึ่งร้อยบาทพระ หนึ่งร้อย แก่มีคติแบบนี้ ใครไปบอกบุญแก่ แก่ขอทำบุญด้วยร้อยบาท อย่าลืมนะว่าสมัยนั้นเงินครึ่งสตางค์ หนึ่งสตางค์มีค่ามาก เงินร้อยบาทสมัยนั้นมันมากกว่าเงินเดือนของร้อยตรีอันดับหนึ่ง ถ้าใครมีเงินร้อยบาทละก็เริ่มรวยแล้ว แต่แกทำบุญครั้งละร้อยบาท ก็เป็นที่น่าแปลกใจเหมือนกัน

หลวงพ่อบาน ท่านไปพบเข้า คุยกันรู้เรื่อง แต่ว่าท่านพบของท่านอย่างไรก็ไม่ทราบนะ วันนั้นหลวงพ่อบานท่านจำวัดอยู่ ฉันทั่งข้างนอก ตอนเย็นมีคนใส่เสื้อราชปะแตน นุ่งผ้าม่วง สวมถุงเท้า ใส่รองเท้าแบบชั้นดีเลย ถือไม้เท้าเสียมทอง เดินเข้ามาหาหลวงพ่อบาน

มาถึงก็ถามว่า “หลวงพ่อบานอยู่ไหม”

ไอ้เราก็บอกว่า “อยู่ แต่ว่ากำลังจำวัด”

แกก็บอกว่า “อี จำวัดอย่างไร ก็สั่งให้ฉันมาพบ ไปตามฉันมาที่นี่”

แล้วกัน หลวงพ่อบานท่านนอนอยู่กับเรา หาวว่าท่านไปตามมาได้ เราก็แปลกใจ แต่ก็บอกให้แกรออยู่ข้างนอกก่อน จะเข้าไปดูให้ พอเข้าไปก็เห็นหลวงพ่อบานเตรียมตัวจะออกมาแล้ว เลยถามท่าน

“หลวงพ่อบานครับ เขาบอกว่าหลวงพ่อบานไปตามเขาหรือ?”

หลวงพ่อบานบอก “ฮือ แก่ไม่ต้องรู้หรอก”

เอาอีกแล้ว ท่านบอกแก่ไม่ต้องรู้หรอก เป็นความลับ เออ...แปลกดี

พอออกมาเจอกันแล้ว ท่านก็คุยถึงเรื่องประวัติ คุยไปคุยมา ครุผึ้งก็บอกว่า

“คาถาบทนี้เป็นของพระรูดงค์ พระรูดงค์ท่านบอกว่าคาถาบทนี้เป็นคาถาของพระปัจเจกพุทธเจ้า ท่านมาปักกลดอยู่หลังบ้าน ๗ วัน ฉันทั่งเอาของไปถวายท่านทั้ง ๗ วัน”

ตามปกติครูฝึกท่านรักษาศีลอยู่แล้ว ก่อนที่พระชฎงค์จะไป ท่านได้ให้คาถาบทนี้ และบอกว่า

ตอนเช้าทุกวันควรใส่บาตรทุกวัน ก่อนจะใส่บาตรก็ให้ว่าคาถานี้ ๑ จบ แล้ววิธีใส่บาตรมีอยู่ ๒ อย่าง ถ้าไม่มีพระจะมา ให้ใช้ข้าวสารตักแทนก็ได้ แต่ว่าเดี๋ยวนี้เราใช้สตางค์ใส่บาตรแทนก็ได้ (หมายถึงบาตรวิระหะโย) เงินนั้นให้ใช้เป็นค่าอาหารมากน้อยตามกำลัง ไม่จำเป็นต้องไปรอพระมา ถ้าเห็นว่ามันมากพอสมควรก็เอาไปถวายพระ บอกท่านว่าเป็นค่าอาหาร แล้วท่านจะนำไปใช้เป็นค่าอาหาร หรือเอาไปใช้ก่อสร้างก็เป็นเรื่องของท่าน แต่เรามีเจตนาเป็นค่าอาหารก็แล้วกัน เว่านั้นก็พอ

แล้วท่านก็บอกอีกว่า ก่อนปลูกผัก ปลูกต้นไม้ หว่านข้าว ตำข้าว ก็ว่าคาถาบทนี้หนึ่งจบตามวิธีการของท่าน เวลาจะบูชาพระกลางคืนให้ว่า ๓ จบ หรือ ๕ จบ หรือ ๗ จบ หรือ ๙ จบก็ได้ นอกจากนั้นก็ควรจะเจริญเป็นสมาธิ แต่บูชาพระกับว่าตอนใส่บาตรท่านบอกว่ามีสภาพเป็นเบียดอัสโล่หมายความว่า ถ้าจะหมดตัวจริง ๆ ก็จะได้มัน

ฉันเคยโดนมาบ่อย ๆ ในระยะต้น ๆ โดนเองจึงรู้ แต่พอจนตัวก็จะมีมาทุกครั้งไป ถ้าภาวนาให้จิตเป็นฌานจะมีผลมาก แล้วท่านก็เล่าความเป็นมาให้ฟัง

หลวงพ่อบานท่านถามว่า “เดิมทีเดี๋ยวท่านมีฐานะเป็นอย่างไร”

ครูฝึกบอกว่า “ผมอันดับหนึ่งครับ”

พ่อบานพูดอย่างนั้น เราหูฟังเลย คิดว่าท่านเป็นมหาเศรษฐี

ท่านบอกว่า “อันดับหนึ่งนะไม่ใช่เศรษฐี ฉันจนอันดับหนึ่งต่างหาก”

คิดผิดถนัด ท่านบอกอีกว่า “กางเกงไม่ขาดผมไม่เคยนั่งกับเขาเลย มันหาไม่ได้จริง ๆ ครับ กางเกงที่ดีที่สุดมันมีอยู่ตัวเดียว เก็บไว้ใช้เวลาไปทำบุญที่วัด กลับมาก็ต้องรีบเก็บ นอกจากนั้นก็สืบทอดกันขึ้นเลย รอยขาดแย่งกันโผล่”

ท่านเล่าให้ฟังอีกเยอะ สนุก ความจริงอายุของท่านตั้ง ๙๙ ปีแล้ว

แต่ร่างกายยังแข็งแรงดีมาก ต่อมาเมื่อได้คาถาบทนี้มาแล้ว ด้วยความ
จนบีบบังคับ ท่านก็เริ่มทำสมาธิ ตอนเริ่มทำสมาธิ พอจิตเริ่มเข้าถึง
อุچارสมาธิ ซึ่งจะสังเกตได้ตามนี้

ถ้าสภาพเดิมมันมีอยู่ พอจิตเข้าถึงอุچارสมาธิก็จะมีสภาพเกิดแสง
สว่างขึ้นบ้าง หรือไม่อย่างนั้นก็จะปรากฏแสงสีขึ้น เห็นเป็นภาพหรือภาพ
อะไรก็ตามแหวบ ๆ อันนี้แหละคืออุچارสมาธิ

นับตั้งแต่ตอนนั้นเป็นต้นมา เงินมันเริ่มขยับ การหากินคล่องขึ้น บาง
ทีถ้าต้องการอะไรที่มันกินวิสัยที่จะหาได้ แต่ว่ามันอยากได้ เพียงไม่กี่วัน
หรือหก อย่างดีก็ ๓-๔ วัน จะต้องมีสตางค์พอหาซื้อของอย่างนั้นได้ และ
ต่อมาเมื่อทำเป็นฌาน เงินก็เริ่มมากขึ้น

ท่านเล่าว่า มีวิธีปฏิบัติเพื่อเจริญสมาธิอีกอย่างหนึ่ง แต่ว่าห้ามพูดนะถ้า
รู้ว่าเงินกิน เวลาที่เราจะบูชาพระด้วยคาถาบทนี้ที่จับ เวลาที่จะเก็บสตางค์
ให้ถือสตางค์ไว้ แล้วยื่นลงไปในที่สำหรับเก็บ มือมันกำสตางค์อยู่แล้ว ว่า
คาถาบทนั้นจบ ว่าเสร็จแล้วปล่อยมือออก เป็นอันว่าใช้ได้

ทีนี้เวลาที่จะนำสตางค์ที่ใช้ ท่านให้หยิบสตางค์อันนั้น แต่ว่าห้ามนับ
เงิน แล้วว่าคาถาตามจำนวนที่เราบูชาพระ ดึงเอาเงินนั้นออกมา ถ้าเกิน
กว่าจำนวนที่เราต้องการ เวลาที่เราจะเก็บ เราก็ว่าคาถาแบบนี้เหมือนกัน
ถ้าทำแบบนี้ท่านบอกว่าเงินจะขาดที่นั่นไม่ได้เลย

ถ้าบางครั้งปริมาณเงินที่เราเก็บไว้ สมมุติว่าเป็นเงิน ๑,๐๐๐ บาท มัน
เป็นปี เราดึงมาทั้งปี (๑,๐๐๐ บาท) แต่ปรากฏว่าเงินมันมีอีก ห้ามนำ
ไปพูดกับคนอื่น ถ้าพูดเงินจะหด ท่านห้ามवाद

อันนี้หายห่วงประสงค์เคยไปเล่าให้ฟังเหมือนกัน ท่านทำได้ดีผลตาม
นี้ ท่านบอกว่าท่านเบิกเงินมาจากธนาคารเดือนละหมื่น แต่รายนี้รับรอง

กลับถึงบ้านยังไม่ได้ใช้เงิน ต้องนำเข้าตู้เซฟก่อน ว่าคาถาบทนี้ตามแบบ
เข้าตื่นขึ้นมาถือว่าตามแบบอีก เงินทุกปีจะต้องกินเสมอ กินทุกปีก็หนึ่ง
ร้อยบ้าง สองร้อยบ้าง กินอยู่ตลอดเวลา ลองคิดดูว่ามีธนาคารที่ไหน
บ้างเขานับเงินกิน ท่านยืนยันว่าไม่มีธนาคารไหนเขานับเงินกินหรอก

แต่ทว่าตามปกติถ้าท่านทำแบบนี้จะต้องมีเงินกิน นายห้างประยงค์
คนนี้ก็ทำเป็นฉันทเหมือนกัน เลยถามนายห้างประยงค์ว่าท่านทำอย่างไร
ท่านบอกว่าหลังจากที่ได้คาถาบทนี้จากหลวงพ่อบานซึ่งตอนนั้นท่านเพิ่งกลับ
มาจากนครศรีธรรมราช หลวงพ่อบานไปแวะที่วัดสระเกศ คณะที่ ๑๑ ก็มี
คนนำอาหารไปถวายท่าน เวลาท่านฉันข้าวท่านก็เล่าความเป็นมาของคาถา
บทนี้ให้ฟัง คนทุกคนฟังแล้วไม่มีใครสนใจ มีแต่นายห้างประยงค์คนเดียว
ซึ่งตอนหลังมีความสนใจ พอหลวงพ่อบานท่านว่าคาถาบทนี้ไปแกก็จดตาม

เมื่อนั้นเสร็จ ให้พรเสร็จ ญาติโยมทั้งหลายก็ลากลับ แต่นายห้างประยงค์
สนใจคนเดียว ท่านก็เลยบอกว่า “เออ ดีแล้ว ใ้ลูกคนหัวปี”

คำว่า **ลูกหัวปี** ก็หมายความว่า คาถาบทนี้มีคนสนใจเป็นคนแรกและ
ก็คนเดียว ท่านบอกว้ให้เอาไปลองทำ แล้วท่านก็บอกรายละเอียดในการ
ทำให้ฟัง แล้วก็สั่งว่า “ถ้าเอ็งทำสองปีไม่มีผล หลวงพ่อจะไม่สอนใครเลย”

ตอนนั้นท่านให้นายห้างประยงค์ทดลองทำก่อน ที่ไหนได้ ผลปรากฏ
ว่าพอครบ ๒ ปี นายห้างประยงค์ก็ไปที่วัด ไปเล่าให้ฟังบอกว่า

“เมื่อก่อนนี้ครับ ก่อนที่ผมจะได้คาถาบทนี้ไป ถ้าเดือนไหนห้างผมขาย
ของได้กำไรถึงสองร้อยบาท (สองร้อยบาทเป็นกำไรสุทธินะ) เดือนนั้นสอง
คนผัวเมียนอนไม่หลับ ดีใจ”

ก็เลยถามท่านว่า “เวลานี้ละ เป็นอย่างไรบ้าง”

ท่านบอกว่า “แหม...หมื่นหนึ่งยังเฉย ๆ เลยครับ”

ต่อมาหลวงพ่อบานท่านก็ให้นายห้างประยงค์ออกสแตงค์สร้างวัด

เขาสะพานนาคร นายห้างประยงค์ถามว่า “จะเอาเงินเท่าไรจึงจะพอครับ”

ท่านบอก “ทำไปเรื่อย ๆ มีเงินเป็นทุนสำรองไว้ประมาณ ๒ หมื่นบาท”

หลวงพ่อบานสั่งว่า “ถ้าเอ็งจะเอาเงินไหนไปเป็นทุนสำรอง เอ็งเอาเงินนั้นมาให้พ่อก่อนนะ”

แล้วนายห้างประยงค์ก็เอาเงินมาให้หลวงพ่อบาน แทนที่หลวงพ่อบานจะเอาไว้ ท่านก็เอาเงินจำนวนนี้มาเสกด้วยคาถาวิระหะโยอีก ๗ ดิน และท่านก็สั่งให้เอาเงินนั้นกลับไป

ท่านสั่งว่า “ถ้าเวลาที่พ่อสั่งก็เอามาให้ เอ็งเอาเงินกองนี้นะ ห้ามเอากองอื่น”

เวลาที่ท่านสั่งให้เอาเงินมา เขาก็เอาเงินกองนั้นแหละมาให้ หยิบเข้าหยิบออกอยู่อย่างนั้น จนกระทั่งสร้างวัดเขาสะพานนาครเสร็จเงินยังเหลือ ๒ หมื่น

แหม...คนแบบนี้ช่วยจัด ที่ว่าช่วยเพราะอะไรรู้ไหม ก็ช่วยตรงที่ไม่รู้จักคำว่าจนไงละ เงินหมดไม่เป็น

ต่อมาเราก็ยกไปถามท่านว่า “มันเป็นอย่างไร”

นายห้างประยงค์บอกว่า “หลวงพ่อบานท่านสั่งไว้ว่า ก่อนจะหยิบก็ต้องว่าคาถาบทนี้เท่านั้นจบ เวลาเก็บก็ต้องว่าจำนวนเท่ากัน”

ท่านทำตามหลวงพ่อบานสั่งทั้งหมด ตอนเช้าตื่นขึ้นมา ท่านจะต้องทำเป็นสมาธิก่อน แล้วถึงใส่บาตร ก่อนไปก็สวดมนต์ด้วยคาถาบทนี้ ยามว่างตอนนั่งรถไปทำงานท่านก็ว่าคาถาบทนี้ไป เมื่อจิตมันว่างมันก็เป็นฌาน พอตอนเย็นกลับบ้านอาบน้ำเสร็จรับประทานอาหารเสร็จ ทำสมาธิพักหนึ่งก่อน และก่อนจะนอนถ้าไม่ปวดเมื่อยท่านก็นั่งทำสมาธิ ถ้าปวดเมื่อยก็นอนว่าจนหลับไป

นายห้างประยงค์บอกว่า ตั้งแต่จิตเริ่มเข้าถึงอุปปจารสมาธิจะเห็นพระพุทธรูปบ้าง พระสงฆ์บ้าง นับตั้งแต่ตอนนั้นเป็นต้นมาเงินคั่งเรื่อยเลย

ก็มีวาระแรกที่เงินค้างมากเกินไป สองคนผัวเมียเกือบทะเลาะกัน ต่างคนต่างหาว่าเอาเงินไปซุกไว้

เมียบอกว่า “ทำไมคุณเอาเงินมาไว้แล้วไม่บอกฉัน”

นายห้างประยงค์บอก “ฉันไม่เคยเก็บเงิน เธอเป็นคนเก็บ เธอเป็นคนเอามาไว้แล้วทำไมถึงไม่จำ”

ไล่ไปไล่มา นึกถึงผลของคาถาบทนี้ได้ คิดว่าน่ากลัวจะเป็นผลของการทำคาถาบทนี้แน่ ๆ เพราะหลวงพ่อบานท่านสั่งว่า ถ้าผลเกิดขึ้นมาแล้วอย่าไว้วางใจ ต่างคนต่างนึกขึ้นมาได้ก็เลยเจียบ จำไว้นะ ทุกคนที่ได้คาถาบทนี้ไปแล้ว ควรท่องคาถาให้ชิน แล้วก็ทำสมาธิเหมือน ๆ กับที่เราทำนี่แหละผลมันเท่ากัน ผลที่เราจะพึงได้รับก็คือ จิตเป็นสมาธิ และก็สัจจะขังตัว คือไม่ขาดมือ

ก่อนที่อยู่วัดท่าซุงนะ ฉันอยู่กระต๊อบ เงินร้อยก็หายาก สำหรับเงินทำบุญ คาถาวิระหะโย ก็ทำเรื่อย ๆ ไป ต่อมาท่านก็มาหา ก็บอกว่าคาถาบทนี้แหละที่เขาทำพระวัดพนัญเชิงองค์แรก มีเจ้าอาวาสองค์แรกท่านไปนั่งกรรมฐาน และเสกด้วยคาถาบทนี้สามปี ท่านให้ดูตัวอย่างวัดพนัญเชิงเงินขาดไหม ฉันก็ทำมาเรื่อย

มาอีกปีหนึ่ง กำลังบวงสรวง ท่านบอกว่า “คาถาบทนี้ เป็นคาถาเงินแสนนะ” ก็ใช้คาถาบทนั้น มาประมาณครึ่งปี คนมาทอดกฐินผ้าป่าได้เงินเป็นแสน นี่เห็นชัดนะ

แล้วต่อมา อีกปีหนึ่ง ท่านบอกว่า... “คาถาบทนี้เป็นคาถาเงินล้านนะ” ...ให้ว่าต่อเนืองกันไปแล้วไปลง “คาถาวิระหะโย” ต่อมาก็จริง ๆ เพราะปี ๒๗ ก็ใช้เงินล้าน เป็นเดือน ซึ่งใช้อย่างนี้เราก็คิดไม่ออก ต้องค่อย ๆ ใจเย็น ๆ

เวลาว่าไป อย่าไปว่าหวังเอาลาภ คือต้องภาวนาด้วยนะ ถ้าทางที่ดี เวลาภาวนากรรมฐาน พอจิตสบายนะต่อเลย เพราะเวลากรรมฐานนี้จิตเป็นฉานใสใหม่ เอาอย่างนี้ดีกว่า เวลาฝึกมนโหมยทธิออกไปให้ได้นั้น

ออกไปเที่ยวเดียวก็ได้ออกไปได้ นี่จิตเป็นฌาน ๔ เข้าเขตพระนิพพานได้ จิตสะอาดถึงที่สุด กลับลงมาด้วยคาถาบทนี้เลย มากน้อยก็ช่างให้หลับไปเลย คือถ้าจิตสะอาดมาก ผลก็เกิดเร็ว

ก็สงสัยเหมือนกันนะ เมื่อปี ๒๖ ท่านบอกว่าปี ๒๗ มีอะไรบ้างก็ ตอน ๆ ไร่บ้างนะ ๒๘ จะเครียดมาก การค้าของใคร ถ้าทรงตัวได้ก็ถือว่า ดีไว้ก่อน อันนี้ท่านบอกว่า “ถ้าลูกเราจะจนก็จนไม่เท่าเขา” ถ้าพูดถึงผลฉันก็นิ่งดูเรื่อย ๆ มาว่า เอ๊ะ! เงินแสนมันจะมีมาอย่างไร ภายในปีนั้นปรากฏว่าสมัยนั้นวัดต่าง ๆ เขายังไม่ถึงหมื่นเลย แล้วต่อมาคาถาเงินล้าน ก็ต้องว่าต่อ เพราะต่อไปข้างหน้าต้องใช้เงิน

พระพุทธเจ้าบอกนี่ ต้องเชื่อ ต้องใจเย็น ๆ ไม่ใช่ไปเร่งรัด ถ้าไปว่า แล้วคิดว่าเราต้องรวยนี้เสร็จ พัง ต้องว่าด้วยจิตเคารพ นานหลายปี ท่านไม่ยอมเปิดกับใคร ก่อนจะเข้าถึงดี มันต้องเครียด ไร่ปี ๒๘ ความจริงมันน่าจะดี แต่ไป ๆ มา ๆ ก็มีจุดสะดุด จุดสะดุดนี้เป็นชะตาของชาติ แต่ยังไง ๆ ก็ต้องไปเจอจุดรวนแน่ ถ้าพวกนี้รวนนะ วัดทำซุงไม่เป็นไร คือว่านี่นี่นะ...อย่าคิดว่ามันโงะกันได้ เมื่อปี ๓๐ นะ มันเกิน ค่าใช้จ่ายเดือนละ ๒ ล้านบาท อันนี้ต้องคิด เดือนนี้ก็ตกเกือบ ๓ ล้าน คือ ๒ ล้าน ๔ แสนเศษ

ตอนนี้ ท่านให้ฉันเขียนโครงการที่จะทำให้เสร็จ ในปี ๓๐ โครงการของท่านจริง ๆ มีมาก ท่านยากี่เคยบอก ท่านบอกว่า “ท่านไม่บอกคุณตรง ๆ หรือ ท่านรู้ใจคุณ ถ้าบอกโครงการทั้งหมด คุณไม่ทำแน่” พระพุทธเจ้าก็รู้คองนะ ไป ๆ มา ๆ ท่านให้หนึ่งเขียน ตามนี่นะ ๑๒ รายการให้เสร็จ ภายในปี ๓๐ เลย คิดว่า เงินที่ต้องใช้เป็นล้าน ๆ รายการมากนะลูก ถ้าหากจะถามว่า ๑๐ ล้านพอไหม ก็ต้องบอกว่ามันไม่ได้ครึ่งหลังที่ท่านสั่งทำหรือ

วันนั้นก็ขึ้นไปที่กระท่อมฉัน ไปถึงกระท่อม ก็ปรากฏว่า สมเด็จพระเจ้าจอร์จปัจจุบัน ท่านประทับอยู่ที่นั่น และท่านพระเจ้าแม่ให้นามว่า “มัทรี” หรือ “พิมพา” ไปที่อเมริกา

ท่านบอก “ฉันแม่คุณเหมือนกัน ฉันเคยเป็นแม่คุณ” ถามว่าชื่ออะไร “ชื่อมัทรี” แล้วคุณมาตั้งแต่อเมริกาเวลานี้ก็ยังคงอยู่ ก็ไปกราบเรียนถามท่านว่า คำสั่งที่สั่งให้ทำมันเกินวิสัย แค่อาคาร ๓๐๐ ห้องจาก พ.ศ. นี้ไปจนถึง ๓๐ มันก็เสร็จยากเหลือเกิน และอีกหลายรายการมันก็ใหญ่ทั้งนั้น ท่านแม่มัทรีก็บอกว่า

“เอาอย่างนี้สิลูก ขออำนาจพระพุทธานุภาพ” ก็เลยหันไปกราบพระพุทธรูป ท่านบอกว่า “ได้ ฉันต้องช่วยเธอ”

แล้วต่อมา เดินเล่นในบริเวณกระท่อมของฉันเล็ก ๆ มันมีถนนหนทางใหม่ ก็ปรากฏว่าเดินไปเดินมา สมเด็จพระเจ้าจอร์จก็เสด็จมาเดินด้วย ท่านบอกว่า

“สภาพของพระนิพพาน มันเป็นอย่างนี้ละ คนที่ถึงพระนิพพานแล้ว กิจอื่นที่ทำไม่มี มันเป็นอย่างนี้ละ เวลานี้เราเดินกลางบริเวณ พวกเราทั้งหมดลองนั่งดูสิ มันจะมีอะไรไหม”

ที่มันเป็นที่นั่งไม่มีเลย พอที่นั่งปุ๊บไอ้เตียงตั้งมันเสือกมาได้ยังไงก็ไม่รู้ เลยคุยไปคุยมา ท่านก็เลยบอกว่า “งานที่ฉันสั่งต้องเสร็จทัน ๓๐”

ท่านย่ากับแม่ศรีก็ขึ้นไป ท่านย่าบอกว่า อำนาจพุทธานุภาพก็มีแล้ว สังฆานุภาพก็มีแล้ว พรหมานุภาพกับ เทวานุภาพก็ช่วยแล้ว แต่ว่าถ้าบรรดาลูกหลานมันยากจน และ ปี ๒๘ มันจะเครียด ขอพรพระพุทธรูปเจ้าขอคาถาลักขณ (ที่ท่านให้ฉันไว้นี้) ขอให้ลูก ๆ หลาน ๆ ใช้เถอะ ให้อุ่นมั่งดี”

ความจริงคาถาเฉพาะนี้จะให้ใครไม่ได้เลย ท่านก็เลยบอกว่า “ถ้าอย่างนั้นไปพิมพ์แจก และก็ให้มันทำด้วยความเคารพ” ฉันไม่ยืนยันว่าคนที่ไม่

เคารพนั้นจะมีผล จำให้ตึนะ จึงขอให้ทุกคนถ้าได้รับคาถานี้ ให้ตั้งใจปฏิบัติด้วยความจริงใจ ด้วยความเคารพในพระพุทธรเจ้า

ต่อไปนี้ไปก็อ่านคาถาที่องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเป็นประธาน และให้ทุกคนตั้งใจนึกถึงองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า คิดว่าคาถาทั้งหมดนี้ จงปรากฏอยู่ในจิตของเรา ลาภผลต่าง ๆ ให้ปรากฏแก่เรา ตามที่พระองค์ทรงต้องการนะ นึกถึงท่านนะ

สัมปจิตฉามิ คาถาสองกลับ

นาสังสิโม คาถาพระพุทธรกัสป

บทแรก “**พรหมา จะ มหาเวหา สัพเพยักขา ประยันทิ**” ...อันนี้ตัดอุปสรรค ที่ลามจะมา แต่เขามาบอกว่า มีผลแน่นอน คือว่าแก่จะไม่ยอมให้ลูกแก่จน พุดง่าย ๆ ก็แล้วกัน พระพุทธรเจ้าก็ทรงยืนยันบอกมาให้หมด

บทที่สอง “**พรหมา จะ มหาเวหา อภิลาภา ภาวันตุ เม**” ...คาถาบทนี้เป็นคาถาเงินแสนของท่าน

บทที่สาม “**มหาบุญญ มหาลาโภ ภาวันตุ เม**” ...บทนี้เป็นคาถาปลุกพระวัดพันธุเชิง

บทที่สี่ “**มิเตพาหุหะติ**” เป็นคาถาเงินล้าน

บทที่ห้า “**พุทระมะอะอุ นะโมพุทธาเยะ วิระหะโย วิระโคนายัง วิระหิงสา วิระทาสี วิระทาสา วิระอิตถิโย พุทธัสสะ มานีมามะ พุทธัสสะ สวาโหม**” ...เป็นคาถาพระปัจเจกพุทธเจ้า

บทที่หก “**สัมปติฉามิ**” บทนี้เป็นบทเร่งรัดบทสุดท้าย

บทที่เจ็ด “**เพ็ง ๆ พา ๆ หา ๆ ฤ ๆ**” ...พระปัจเจกพุทธเจ้ามาบอกหลวงพ่อ เมื่อ พ.ย. ๓๓ เป็นภาษาโบราณแต่เทียบกับภาษาไทยอ่านได้ อย่างนี้ เป็นคาถามหาลาภ มีผลยิ่งใหญ่มาก ทั้งหมดนี้ต้องสวดเป็นบทเดียวกัน บูชาเรื่อย ๆ ไป การบูชา ถ้ำบูชาเฉย ๆ มันเป็นเบี้ยต่อได้

อย่าลืมนะ เวลาสวดมนต์ แล้วให้สวดคาถานี้ ๙ จบเท่าเดิมนะ และเวลาภาวนานอนภาวนาก็ได้ ว่าเรื่อย ๆ ไปจนกระทั่งหลับไปเลย ตื่นขึ้น มาต่อจากกรรมฐาน นอนก็ได้ ใจสบาย ๆ นะ บางทีเผลอ ๆ ฉันก็ต้องว่า ของฉันเรื่อย ๆ ไป

คาถาเงินล้านนี้ มาให้เมื่อปีฝังลูกนิมิต ท่านบอกว่า งานข้างหน้าจะหนักมาก หลังจากนั้นเป็นต้นไป เงินจะใช้มากกว่าสมัยที่สร้างโบสถ์ อย่าลืมนะ...เวลาว่าง ๆ นั่งนี้ก็ไต่เดินไปก็ได้ ไม่ห้ามเลยนะให้มันติดใจ อยู่อย่างนั้น ให้ถือว่าเป็นกรรมฐานไปในตัวเสร็จ เพราะคาถาที่ พระพุทธเจ้าบอกทุกบทก่อนจะทำ ต้องนึกถึงท่าน ถือว่าเป็น พุทธานุสสติกรรมฐาน

“

ความจริงคาถาเฉพาะนี้
จะให้ใครไม่ได้เลย ท่านก็เลยบอกว่า
“ถ้าอย่างนั้นไปพิมพ์แจก และก็ให้
มันทำด้วยความเคารพ”

”

จากหนังสือ สมบัติพอให้

หลวงพ่อปาน (พระครูวิหารกิจจานุการ)

หนังสือพระปัจเจกโพธิ์โปรดสัตว์

ของ ท่านพระครูวิহারกิจจานุการ (หลวงพ่อบาน)
วัดบางนมโค อำเภอเสนา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

คำปรารภ ของนายประยงค์ ตั้งตรงจิตร

เนื่องด้วยข้าพเจ้าเป็นศิษย์ของท่านพระครูวิহারกิจจานุการ (หลวงพ่อบาน) วัดบางนมโค ตำบลบ้านแพน อำเภอเสนา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ซึ่งท่านได้มีพระคุณได้อบรมสั่งสอนและให้อริยาทศความดีต่าง ๆ แก่ข้าพเจ้าตลอดมา

เท่าที่ข้าพเจ้าสังเกตในท่านที่มีพระคุณนี้ เห็นว่าท่านสนใจในพระคาถาของพระปัจเจกโพธิ์มากกว่าสิ่งใด ๆ ทั้งหมด อาทิเช่น ท่านจะมีการประกอบพิธีบำเพ็ญกุศลใด ๆ ท่านต้องทำพระคาถานี้ออกแจกแก่บรรดาท่านทั้งหลายที่มาพร้อมกันกระทำการกุศลนั้น ทั้งบรรดาท่านที่เคยนับถือ และบรรดาศิษยานุศิษย์ทั่วกันทุก ๆ คน หรือท่านมีกิจจะไปพักผ่อน ที่ใด ท่านจะต้องนำพระคาถานี้ติดตัวท่านไปแจกด้วยเสมอทุก ๆ ครั้ง หรือท่านจะเดินเข้าออกภายในกุฏิของท่านเอง ท่านจะต้องยกมือขึ้นทำการสักการะบูชากับกองพระคาถานี้ ในขณะที่ท่านผ่านไปมาทุกเมื่อ หรือท่านจะอยู่ ณ สถานที่ใด ย่อมต้องกล่าวอ้างถึงคุณงามความดีแห่งพระคาถานี้เสมอ

(หากดวงจิตของท่านประยงค์ ตั้งตรงจิตร จะสถิตฝังไสยอยู่ ณ ที่ใดก็ตาม ขอให้รับรู้ และไมทหนว่า ลูกหลานที่มีความศรัทธาในพระเดชพระคุณหลวงปู่ปาน หลวงพ่อฤๅษี และศรัทธาพระคาถานี้ กราบขออนุญาติพิมพ์คำปรารภของท่าน เพื่อเผยแพร่เป็นธรรมทาน - ผู้จัดทำ)

และแนะนำให้ผู้มานั่งฟังอยู่ ณ ที่นั้นให้ไปกระทำตาม พร้อมทั้งกล่าวยกตัวอย่างที่ท่านได้แนะนำไปแล้วได้ผลดีอย่างไร ถึงกับได้นำของตัวอย่างมาให้ดูด้วยเช่น ต้นกล้วยที่มีผู้ปลูกแล้ว ต้นสูงใหญ่ผิดกว่าต้นธรรมดา ๓ เท่า มีผลใหญ่ผิดกว่ากล้วยธรรมดา มีลูกมากกว่า ๔๐๐ ลูกต่อหนึ่งเครือ ตกปลีแล้วยังเหลือปลีใหญ่อีกมากนัก ผู้ที่เห็นกับตาตนเองแล้วกล่าวอนุโมทนาทุกคน ว่าแปลกประหลาดมาก ต้นกล้วยที่กล่าวนี้ ท่านได้นำมาตั้งให้คนจำนวนมากหลายดูอยู่ที่ลานวัดของท่าน เพื่อจะได้ชมเป็นขวัญตาทุกคน และยังมีอีกมากมายที่ท่านได้เล่าให้ฟังมีผลดีทั้งนั้น แต่เหลือวิสัยที่จะนำมาให้ดูได้ทุก ๆ อย่าง เป็นแต่เล่าให้ฟังพอเป็นสังเขปเท่านั้น จึงได้เห็นว่าคุณสนใจในพระศาสนามากที่สุด

และยังมีข้อที่จะบรรยายถึงความสนใจในพระศาสนามีของท่านอีกมากมาย เหลือที่จะนำมาบรรยายให้ท่านทั้งหลายทราบโดยละเอียดได้ สรุปความว่าคุณเป็นผู้สนใจในพระศาสนามากที่สุด เพราะท่านเล็งเห็นว่าพระศาสนามีผล คือคุณงามความดีให้บังเกิดแก่บรรดาพวกเราท่านทั้งหลาย และถึงพร้อมด้วยความสุขกาย สุขใจ ระวังเสียซึ่งกรรมและเวรทั้งปวง จะนำคนเลวทรามต่ำช้าให้ประพฤติดี ผู้ที่ทำความดีอยู่แล้วให้ดียิ่ง ๆ ขึ้นไป กำจัดเสียซึ่งคนพาลสันดานหยาบ ให้กลับตัวกระทำแต่ความดี ขจัดเสียซึ่งคนพาลเกรตี่มน้ำเมาอันผิดศีลธรรม ปิดป่าเสียซึ่งการเบียดเบียนซึ่งกันและกัน ยังผลคนที่ยากจนให้เป็นคนมีอันจะกินขึ้น คนที่มั่งมีอยู่บ้างแล้ว ให้งอกเงยยิ่งขึ้นอีก โปรดหมู่เวไนยสัตว์ทั้งมวลให้พ้นห้วงวิภวสงสาร ตลอดจนโปรดพระสงฆ์สามเณรให้ได้รับอาหารบิณฑบาตอันบริบูรณ์ ช่วยแก้กugelกระยาจกเข็ญใจให้ได้รับความสุขโดยทั่วหน้า

ด้วยเหตุผลดังกล่าวมานี้ ข้าพเจ้าผู้เป็นศิษย์ของท่าน จึงปรารถนาแต่ในใจว่า ถ้าแม้ท่านดับสูญมรณภาพแล้ว พระศาสนามีท่านรักยิ่ง และสนใจมากจะมีดับสูญตามท่านไปหรือไม่? ข้าพเจ้าคิดจะยังพระศาสนามีให้ยั่งยืน

ต่อไปชั่วฟ้าดินสลาย เพื่อจะได้โปรดกุลบุตร กุลธิดาชั้นหลัง ๆ ที่เกิดมาไม่ทันได้เห็นท่านจะได้มีโอกาสยึดถือไว้สักการะบูชาและปฏิบัติสืบต่อไป ให้สมดังท่านผู้เป็นอาจารย์ของข้าพเจ้ารักและนับถือยิ่ง และให้สมเจตนาของท่านทุกประการ ข้าพเจ้าจึงได้ขออนุญาตต่อท่าน ในขณะที่เมื่อท่านยังมีชีวิตอยู่ ท่านก็ได้อนุญาตให้ข้าพเจ้าพิมพ์สำหรับไว้แจกทั่ว ๆ ไปในโอกาสอันควร ทั้งนี้ข้าพเจ้ามีความเจตนาไว้หลายสถานคือ

๑. เพื่อมิให้พระคาถานี้สูญสิ้นไป
๒. เพื่อจะสมนาคุณของท่านในการสร้างแล้วอุทิศส่วนกุศลถึงท่าน
๓. เพื่อช่วยกุลบุตร กุลธิดา ชั้นหลัง ๆ ต่อไปให้สมดังเจตนาของท่าน
๔. เพื่อขจัดคนเลวทรมานต่ำช้าให้กลับเป็นคนดี
๕. เพื่ออนุเคราะห์พระสงฆ์สามเณร ในด้านอาหารบิณฑบาตสืบเนื่องจากท่านต่อไป

พระคาถาของพระบัจเจกะโพธิ์นี้ ท่านพระครูวิเทศจินการ (หลวงปู่ปาน) วัดบางนมโค ตำบลบ้านแพน อำเภอสนา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ได้เรียนจากท่านครูฝิ่ง เมื่อ พ.ศ. ๒๔๗๒ เวลานั้นท่านครูฝิ่งอายุได้ ๙๙ ปี ท่านเรียนมาแล้ว ได้ปฏิบัติเห็นผลมากมาย ถึงคนอื่น ๆ ที่ท่านได้ให้เรียนต่อ นำไปปฏิบัติตามก็ได้บังเกิดผลมาแล้วมากมาย

ผู้ปฏิบัติตามถูกต้องพระคาถานี้ จะต้องเป็นผู้ที่ใส่บาตรแก่พระสงฆ์ อยู่เสมอเป็นนิจ แม้แต่หนึ่งองค์ขึ้นไปทุก ๆ วันมิได้ขาด รักษาศีล ฆมันสวดมนต์ และสวดพระคาถานี้ เวลาเข้าตื่นนอน ให้ว่าพระคาถานี้ ๓-๕-๗-๙ จบ เมื่อจะใส่บาตรให้ระลึกถึง พระพุทธรูปคุณ พระธรรมคุณ พระสังฆคุณ พระปัจเจกโพธิ์ ท่านครูผู้ ท่านพระครูวิহারกิจจานุการ (หลวงปู่ปาน) วันบางนมโค เป็นที่สุดก่อน แล้วจึงจบข้าวที่จะใส่บาตร (บทจบทานมีอยู่ในหนังสือนี้แล้ว) แล้วว่าพระคาถาพระปัจเจกโพธิ์ อีก ๓-๕-๗-๙ จบ เมื่อใส่บาตรเสร็จแล้ว ให้ระลึกถึงพระพุทธรูปคุณ พระธรรมคุณ พระสังฆคุณ พระปัจเจกโพธิ์ ท่านครูผู้ ท่านพระครูวิহারกิจจานุการ (หลวงปู่ปาน) วัดบางนมโค เป็นที่สุด

ขอให้จงมาโปรดข้าพเจ้าด้วย (หมายถึงผู้ที่กำลังกระทำอยู่) เสร็จแล้ว จัดหาน้ำที่สะอาดมากกวรดน้ำ เพื่อแผ่ส่วนกุศลผลบุญที่ได้กระทำไป อุทิศแก่ปญฺเฑาตายาย บิดา มารดา ญาติที่ล่วงลับไปแล้วด้วย ตลอดจนจนถึงผู้ที่มีพระคุณทั้งหลาย อีกทั้งเจ้ากรรม นายเวร ขอจงได้รับส่วนกุศลโดยถ้วนทั่วกัน เมื่อกวรดน้ำเสร็จแล้ว นำไปเจริญ (เท) ควรเป็นที่สะอาดเหมาะสม และใช้ไปไม่รดด้วย แล้วให้ปรารถนาตามความประสงค์ เวลาค่ำสวดมนต์ ๒ ชั่วโมง ให้สวดพระคาถานี้ต่อท้าย ๓-๕-๗-๙ จบ ถึงเวลานอนเข้าในที่นอน กราบพระที่หมอน แล้วสวดพระคาถานี้ ๓-๕-๗-๙ จบ

ถ้าปฏิบัติได้ดังนี้เป็นนิจแล้ว จะมีความสุข ความเจริญ มีลาภยศ สรรเสริญ เพราะท่านพระครูวิহারกิจจานุการ (หลวงปู่ปาน) วัดบางนมโค จะโปรดบุคคลทั้งหลายทั่วไปที่ยากจน เพื่อให้พ้นทุกข์จากความอดอยาก แต่ท่านห้ามประพฤติกุศลชั่ว ต้องรักษาดีอย่างน้อย ๒ ข้อ คือศีล ข้อ ๒

อทินนาทาน เว้นจากการลักทรัพย์ หรือหยิบฉวยสิ่งของที่เจ้าของเขา ไม่อนุญาต กับศีลข้อ ๕

สุราเมรยมัชชปมา เว้นจากการเสพสุราเมาทุกชนิด กับห้ามในทาง

มิจฉาชีพทุกชนิด และการพนันต่าง ๆ ด้วย

ผู้ใดปฏิบัติดังนี้แล้วจะเห็นคุณภายใน ๖ เดือน ถ้าปฏิบัตินาน ๆ หลายปี จะมีความสุขความเจริญยิ่งขึ้น ทั้งชาตินี้และชาติหน้า ผู้ปฏิบัติจงกระทำให้ให้พอใจให้พอใจ ระลึกถึงคุณพระรัตนตรัย พระปัจเจกโพธิ์ ให้เทียบแท้ (อย่าให้ระแวงหรือสงสัย) ให้สังเกตดูให้ละเอียดดังนี้

คือให้ดวงข้าวสารที่เคยรับประทาน เดือนหนึ่งหมดเปลืองเท่าไร ปฏิบัติพระคานานี้แล้ว เดือนหนึ่งจะเหลือข้าวสารเท่าไร ปฏิบัติต่อไปทุกเดือน ข้าวสารจะหมดเปลืองน้อยลงเท่าไร ข้าวที่หุงเหลือไว้จะไม่บูด ผู้ที่ตักข้าวเปลือกจะขนข้าวเข้าถัง ตวงถึงแรกว่าพระคานานี้ ๓-๕-๗-๙ จบ ตวงถึงสุดท้ายให้ว่าพระคานาอีกเช่นกัน แล้วจดไว้ว่าได้เท่าไร ครั้นเวลาขนออกจากถังให้กระทำอย่างเวลาขนเข้า คือตวงถึงแรกว่าพระคานา และตวงถึงสุดท้ายให้ว่าพระคานา แล้วสังเกตดูว่า ข้าวเปลือกจะงอกออกไปเท่าไร ก็คงจะรู้คุณของพระคานานี้ได้ ผู้ที่ทำนา เมื่อหว่านข้าวกำแรกว่าพระคานา กำสุดท้ายว่าพระคานา ข้าวจะงอกงาม แผลงหรือสัตว์ที่เป็นภัยอันตรายแก่ต้นข้าวจะไม่มารบกวนเลย

ไม่ว่าจะรับราชการ ทำสวน ทำไร่ คำขายใด ๆ ก็ตาม ให้บูชาพระคานานี้เสียก่อนทุก ๓-๕-๗-๙ จบ ในครั้งแรก และทุก ๆ ๓-๕-๗-๙ จบ ในครั้งสุดท้ายหรือจะถามพระคานานี้เป็นการเสี่ยงทายก็ได้ ให้บูชาพระคานานี้ด้วยดอกไม้ ธูป เทียน แล้วหักไม้มัดให้ยาวเสมอกับมือของตน พอดี ว่าพระคานานี้ อธิษฐานถามว่าสิ่งซึ่งตนนึกคิดอยู่นี้ จะเป็นผลสำเร็จดีแล้ว ขอให้ไม้ที่มัดไว้ยาวเกินมือออกไป ถ้าไม่มีผลสำเร็จ ก็ขอให้ไม้นั้นสั้นเข้ามา ได้มีผู้ปฏิบัติเป็นผลมาแล้วมากมาย

ใครปฏิบัติแล้วเห็นผลพิสดารอย่างไร ก็ขอให้บอกเล่ากันต่อไปเพื่อบุญกุศล ควรจะท่องบ่นกับทุกคนในครัวเรือนผลัดกันใส่บาตร หากใส่

บาตรไม่ทัน จบเอาไว้นำไปถวายพระเจ้าหรือเพลก็ได้ แต่ระวังอย่าให้ขาด หรือเว้นวันได้จนวันเดียว ลากที่เกิดแล้วจะได้ไม่ถดถอยไป

ถ้าใครนำพระคาถานี้ หรือหนังสือนี้ไปเรียไร หรือ ชื้อขาย แลก เบี่ยน จะปฏิบัติพระคาถานี้ไม่ได้ผล เพราะท่านเจ้าของไม่พึงปรารถนา ในการกระทำเช่นนี้ ท่านยินดีให้เป็นทานอย่างแท้จริง ผู้ใดจะปฏิบัติพระคาถานี้ เพื่อความสุขความเจริญต่อไปภายหน้า ตลอดจนลูกหลานเหลน ในวงศ์ตระกูลของท่านแล้ว โปรดทราบไว้เพื่อความสุขอันยืนยาวนาน เทอญ

ประวัติ พระคาถาพระเจ้าพรหมโพธิ์โปรดสัตว์

พระคาถาพระเจ้าพรหมโพธิ์โปรดสัตว์นี้ หลวงพ่อปาน (พระครูวิหารกิจจานุการ) วัดบางนมโค อำเภอเสนา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ได้เรียนมาจากครูฝั่ง จังหวัดนครศรีธรรมราช

เมื่อ พ.ศ. ๒๔๗๒ หลวงพ่อปาน พร้อมด้วยคณะ ได้เดินทางไปทุกภาคของประเทศไทย ทิศเหนือได้ไปถึงเชียงตุงของพม่า ทิศตะวันออกไปสุดภาคอีสาน และได้ขออนุญาตข้ามเขตไปในอินโดจีนของฝรั่งเศส ถึงประเทศญวน ทิศใต้ได้ไปถึงป็นังของอังกฤษ

พบท่านครูฝั่ง

เมื่อไปถึงนครศรีธรรมราช ในเย็นวันที่ได้ไปถึงนั่นเอง ขณะที่หลวงพ่อบานเข้าห้องจำวัดพักผ่อน โดยมีพระภิกษุอุปฐากกับทนายคอยเฝ้าอยู่หน้าห้องพักนั้น ประมาณเวลา ๑๗.๐๐ น. ได้มีท่านผู้มีอายุท่านหนึ่ง รูปร่างเพรียว ท่าทางสง่า ผิวขาว นุ่งผ้าม่วงสีน้ำเงิน สวมเสื้อนอกราชปะแตน กระดุมห้าเม็ดตุงเท้าขาว รองเท้าคัทชูสีดำ สวมหมวกสักหลาด ถือไม้เท้า เลี่ยมทอง ได้มาหาพระอุปฐาก ถามว่า “หลวงพ่อดีนแล้วหรือยัง?”

ก็พอดีได้ยินเสียงหลวงพ่อบานออกมาจากห้องว่า “ไม่หลับหอรอก แหมนอนคอยอยู่ คิดว่าผิดนัดเสียแล้ว”

แล้วหลวงพ่อก็เดินออกมาจากห้องพัก เมื่อนั่งลงแล้ว ผู้เฒ่าผู้มาหาพูดว่า “ผมไม่ผิดนัดหอรอกครับ เห็นว่าท่านเพิ่งมาถึงใหม่ ๆ กำลังเหนื่อย และมีคนมาคอยต้อนรับกันมาก ก็เลยรอเวลาไว้ก่อน ตอนเย็นนี้คิดว่าว่าง จึงเลือกเวลามา”

ขณะที่ท่านทั้งสองพูดคุยกันอยู่นั้น สร้างความสงสัยให้แก่คณะที่ได้ไปด้วยกันเป็นอันมาก เพราะไม่เคยเห็นว่าทั้งสองพบกันที่ไหนเลย ทำไมจึงพูดกันถึงเรื่องนัดหมาย ขณะที่คณะเกิดสงสัยนั่นเอง

หลวงพ่อก็ได้พูดว่า “พวกเราสงสัยหรือ? ไม่ต้องสงสัยอะไรอีกต่อไป โยมผู้เฒ่าผู้นี้ได้ทางใน ฉันพบกับโยมตั้งแต่เดินทางมาถึงจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ และได้นัดหมายกันว่าเราจะมาพบกันที่นี่ ต่อไปนี้พวกเราจะพ้นความยากจนแล้ว เพราะโยมผู้นี้มีของดี” แล้วหลวงพ่อก็พูดกับผู้เฒ่าผู้นั้นว่า โยมมีของดี ก็เอาของดีออกมาอวดพวกนี้หน่อยซิ หรือมีอะไรขัดข้อง?

ท่านครูฝั่งเล่าประวัติพระคาถา

ท่านผู้เฒ่าได้บอกว่า ท่านชื่อฝั่ง อายุ ๙๙ ปี (มองดูแล้วคนในคณะก็ไปกับหลวงพ่อ อายุ ๕๐ เศษ เหมือนจะแก่เท่า ๆ กับท่าน) เมื่ออายุท่านได้ประมาณ ๔๐ ปี ได้มีพระพุทธรูปเดินรูปเดียว ท่านเห็นพระรูปนั้นแล้วรู้สึกเลื่อมใสมาก จึงได้นิมนต์ให้พักอยู่เพื่อบำเพ็ญกุศล ๕ วัน ได้ปฏิบัติท่านอย่างดีเท่าที่จะทำได้ ได้เรียนกรรมฐานจากท่าน ท่านได้สอนให้เป็นอย่างดี เมื่อจะกลับท่านพูดว่า

“โยมฉันจะลากลับ ต่อไปจะไม่ได้มีโอกาสพามาอีก หากโยมอยากพบอาตมา ก็ขอให้จุดธูปอาราธนาพระ แล้วอาตมาจะมาพบทางใน”

แล้วท่านได้มอบพระคาถา พระปัจเจกโพธิ์โปรดสัตว์ บทนี้ให้ พร้อมทั้งอธิบายวิธีปฏิบัติ ท่านว่าทำเพียงเท่านี้พอเลี้ยงตัวรอด เงินทองของใช้ไม่ขาดมือ ถ้าปฏิบัติเป็นกรรมฐานทำให้ถึงฌานแล้วจะร่ำรวยเป็นเศรษฐี โยมเอาพระคาถาบทนี้ภาวนาเป็นกรรมฐานเถิดนะ ไม่เกิน ๒ ปี โยมจะรวยใหญ่ เงินทองจะล้นไหลมาเอง พระคาถาบทนี้ของพระปัจเจกพุทธเจ้า ตระกูลอาตมาได้เรียนสืบต่อกันมาทุกคน ไม่มีใครจน อย่างจนก็มีพอเลี้ยงตัวรอด

ให้หลวงพ่อบานเรียนพระคาถา

เมื่อพูดจบได้มอบพระคาถาให้หลวงพ่อเรียน แล้วบอกว่า ได้โปรดอย่าปิดบังพระคาถาบทนี้เลย ขอได้กรุณาแจกเป็นธรรมทานด้วย แล้วหลวงพ่อก็หันตาเข้าสู่สมาธิ ท่านครูฝั่งก็หันตาเข้าสู่สมาธิ ต่างคนต่างหลับ

ตาประมาณ ๕ นาที ก็ลืมหืมตาขึ้นพร้อมกัน ต่างคนต่างยิ้ม เสียงท่านครูฝั่ง
พูดว่า “ผมดีใจด้วย ที่ต่อไปเบื้องหน้าท่านจะได้ศิษย์คู่ใจ” หลวงพ่อ
ก็หัวเราะ

ตอบคำถามหลวงพ่อ

หลวงพ่อกถามว่า “ท่านอาจารย์ ทำนานักใหม่จึงจะรู้ผล” อาจารย์
ตอบว่า “ไม่นานครับ ประมาณเดือนแรกผ่านไปเริ่มรู้ผล ผลระยะแรกให้
ผลในทางกินก่อน เช่นข้าวหุงตามธรรมดา คนกินในบ้านก็กินเท่าเดิม เพิ่ม
การใส่บาตร แต่ข้าวเหลือ ผมเคยได้ว่าคนหุงทำไมหุงมากนัก เขาบอกว่า
หุงเท่าเดิม ผมจึงสั่งให้ลด จนเหลือครึ่งจำนวนพอดี”

เงินเริ่มเพิ่ม

เมื่ออาหารเริ่มลดความหมดเปลือง รายได้ก็เพิ่มขึ้นในระยะ ๑ ปี ผ่าน
ไปเรื่องการเงินเริ่มไหวตัว เงินในที่เก็บเริ่มเกินบัญชี เงินจากการค้ารับมา
นับว่าพอดี พอรุ่งขึ้นมาตรวจเงินมากกว่าจำนวนทุกที ดีขึ้นเรื่อย ๆ ไม่ว่าจะ
ทำอะไรเป็นเงินเป็นทองไปหมด เดียวนี้ผมทำอะไรไม่ไหว แต่ผมก็มีราย
ได้ทุกวัน ใครไปใครมา ขากลับคนนี้ให้บ้าง คนนั้นให้บ้าง คิดเฉลี่ยผมมี
รายได้วันละประมาณเกือบร้อยบาท พระคาถาบทนี้ศักดิ์สิทธิ์มากครับ

ทำเป็นกรรมฐาน

หลวงพ่อกได้ถามว่า ท่านอาจารย์ทำอย่างไร อาจารย์ตอบว่า ผมทำ
เป็นกรรมฐานเลยครับ ทำจนสว่าง หลับตาลงแล้วเกิดความสว่างขึ้น ได้
เห็นพระพุทธรูปบ้าง พระสงฆ์บ้าง มีอยู่องค์หนึ่งครับจิ๋วสวยมาก ไม่เหมือน
จิ๋วพระธรรมดา แล้วเริ่มเห็นเงิน คราวแรก ๆ เป็นเงินจำนวนน้อย ๆ ต่อมา
ก็เห็นจำนวนมากตามลำดับ จนถึงกองใหญ่เหลือที่จะนับ ตอนนี่เองครับ
เงินทองไหลมาทันใหญ่ ทำอะไรนิดทำอะไรหน่อยก็ดีไปหมด คนอื่นเขา
ทำขาดทุน ผมลองไปทำบ้างก็มีกำไรดีเสียด้วย

ของเพิ่ม

มีเรื่องแปลกอีกครับ นอกจากเงินเพิ่มแล้วของก็เพิ่มอีกด้วย ข้าวของที่มีอยู่หรือหามาใหม่ มีบัญชีจดไว้ครบถ้วน ครั้นไปตรวจคราวใดของเงินบัญชีทุกที

เคล็ดลับ

หลวงพ่อกถามว่า มีเคล็ดลับอะไรบ้างในการนำของเข้า - ออก และการเก็บเงิน ใช้เงิน

อาจารย์ตอบว่า มีครับ แหม ผมเกือบลืมบอก ดีแล้วครับ ถ้ามืดมาก เรื่องนำข้าวของไม่ว่าเป็นอะไร จะเป็นของกิน ของใช้ ของขายก็ดี ผมทำน้ำมนต์ด้วยพระคาถาบทนี้ไว้ เมื่อนำข้าวของเข้าบ้าน ผมเอาใบพลู ๓ ใบ จุ่มน้ำมนต์พรมของนั้น ๓ วัน พรม ๑ วัน ว่าพระคาถาหนึ่งจบ

นำเงินเข้าเก็บและนำออกใช้

เมื่อนำเงินเข้าเก็บ และนำเงินออกใช้ ให้ว่าพระคาถานี้เท่ากับจำนวนที่สวดบูชาพระ เช่น ปกติสวด ๗ จบ เมื่อนำเงินเข้าเก็บก็ว่าพระคาถานี้ ๗ จบ เมื่อนำออกใช้ก็ว่า ๗ จบ แต่อย่านับเงินก่อน ให้จับเงินแล้วว่าพระคาถาครบจำนวนเงิน จึงนำเงินออกมานับนอกที่เก็บ

อาณิสต์พระคาถา

พระคาถานี้ นอกจากจะให้ผลในเรื่องความเป็นอยู่อย่างมีความสุขสบาย เงินทองเหลือใช้สอย ของที่ต้องการปริมาณก็เพิ่มปริมาณขึ้น ของที่ต้องการน้ำหนักก็เพิ่มน้ำหนัก ของกินของใช้ก็ไม่เปลือง เมื่อผมได้ภาวนาเรื่อยไปจนได้สมาธิสูง เลยเห็นเหตุการณ์ของโลกอื่น ผมหมดสงสัยเรื่องโลกอื่นแล้วครับ

หมายเหตุ : ผู้ที่รู้เรื่องโลกอื่นเรียกว่าได้อภิญญา หรือที่ชาวพุทธชอบพูดว่าได้ทางในนั้นเอง

หลวงพ่อดีศิษย์คนแรก

เมื่อได้เดินทางจากนครศรีธรรมราชไปแล้วเป็นเวลาอีก ๑ เดือน ขณะชุดนั้นก็เดินทางกลับถึงกรุงเทพฯ หลวงพ่อดีพักที่คณะ ๙ วัดสระเกศ พอรุ่งขึ้นมีศิษย์พากันเอาอาหารไปถวายขณะฉันอาหาร หลวงพ่อดีพูดกับท่านเจ้าคณะ ๙ ชื่อเงินว่า ผมไปบิณฑบาตมาได้พระคาถาตีมาบทหนึ่ง ว่าแล้วท่านก็พูดถึงพระคาถา ตามที่ท่านครูฝั่งได้บอก

เป็นที่น่าแปลกอยู่อย่างหนึ่ง คนที่ไปนั่งอยู่ที่นั่นด้วยกันเกือบร้อยคน ไม่มีใครสนใจ ต่างคนต่างฟังกันเฉย มีแต่นายประยงค์ ตั้งตรงจิตร เพียงคนเดียวเท่านั้นที่ควักสมุดพกขึ้นมาจดพระคาถาทันที เมื่อเสร็จภารกิจแล้ว ต่างคนต่างกลับ นอกจากนายประยงค์ รอพอว่างคนก็เข้าไปกราบหลวงพ่อดีขอเรียนพระคาถา หลวงพ่อดีหัวเราะชอบใจแล้วว่า เออ อ้ายลูกหัวปีเอาเถอะพ่อดีให้อีก ๒ ปีลูกเอ๊ย เอ็งจะรวยใหญ่ ไปทำให้เป็นกรรมฐานเลยนะลูกนะ

แล้วต่อมาประมาณ ๒ ปีเศษ นายประยงค์ได้เล่าให้หลวงพ่อดีฟัง มีอาการเหมือนท่านครูฝั่งทุกประการ ท่านเล่าว่าเมื่อก่อนทำพระคาถานี้ ผมยากจน ขายของก็ยาก เดือนไหนมีกำไรถึง ๒๐๐.๐๐ บาท เดือนนั้นสองผ้าเมียนอนไม่หลับ ดีใจที่มีกำไรมาก เดียวนี้สบายแล้วครับ หลวงพ่อดีจะเอาเท่าไรผมถวายทั้งนั้นขอให้บอกมาเถอะ หลวงพ่อดีออกปากผมไม่หนักใจเลย หลวงพ่อดีเรียกเอาเงิน ดูเหมือนผมยิ่งได้มากขึ้นแปลกครับ

นี่เป็นถ้อยคำของนายประยงค์ ศิษย์คนแรกในการเรียนพระคาถา พระปัจเจกโพธิ์โปรดสัตว์ของหลวงพ่อดีปาน ซึ่งเรียนมาจากท่านพระครูฝั่งดังกล่าว

อภินิหารพระคาถา และเงินงอก

นายประยงค์เล่า เรื่องอาหารรับประทานไม่เปลือง เหมือนเมื่อท่านครูฝั่งเล่า ยิ่งเล่าต่อไปอีกว่า เรื่องยาไทยที่ห้ำงก็แปลก เมื่อทำยาเสร็จแล้ว

ก็ได้ลงบัญชีไว้ครบ ครั้นเมื่อขายไปครบตามจำนวน เงินก็ได้ตามจำนวน บัญชี แต่ยานั้นยังเหลืออีก ในตอนแรกผมคิดว่าเจ้าหน้าที่นับไม่ถ้วน ต่อมาผมตรวจสอบ ก็เป็นอย่างนั้นเสมอ

นายห้างเล่าต่อว่า ปกติขายยาได้เงินมาแล้ว นำเข้าธนาคารทุกวัน เมื่อเบิกเงินเพื่อใช้จ่าย ผมยังไม่ยอมนับเงินนั้น และไม่ใช้ในวันนั้น ผมเอาเข้าที่เก็บก่อนหนึ่งคืนตามวิธี พอรุ่งขึ้นก็เอาออกตามวิธี ตามที่ได้สังเกตและจำไว้ เงินหนึ่งหมื่นเมื่อเก็บแล้วหนึ่งคืน เมื่อเอาออกมานับในวันรุ่งขึ้นจะได้เกินกว่าหนึ่งพันเสมอ นี่ก็เป็นอิทธิพลอีกอย่างหนึ่ง ยังเป็นเมตตามหานิยมในตัวอีกด้วย ผมสบายใจแล้วครับ เงินก็มีใช้ บุญก็ได้ทำอย่างชนิดไม่ต้องอันเลย

นายประยงค์บอกว่า ผมสู้คุณยาผมไม่ได้ ท่านเป็นผู้ภาวนาพระคาถา นี้วันยังค่ำ วันไว้แต่เมื่อมีผู้ไปคุยกับท่านเท่านั้น ท่านภาวนาไม่ว่าท่านจะยืน เดิน นั่ง นอน ท่านไม่ยอมให้ว่างเลยครับ ผลที่ได้หรือครับ เซฟที่อยู่หน้าที่บูชา ๓ เซฟ เป็นเซฟเปล่าทั้งสิ้น วันหนึ่งท่านเรียกพวกเราไปหา ท่านให้ไซเซฟดู ปรากฏว่าเต็มไปด้วยธนบัตรใบละร้อย เมื่อถามท่าน ท่านเล่าให้ฟังว่า เงินมาเอง มาด้วยอำนาจพระคาถานี้

เราถามท่านว่ารู้ได้อย่างไร ท่านบอกว่า เมื่อคืนนี้ยากำลังภาวนาพระคาถานี้อยู่ เกิดอารมณ์สบาย เคลิ้มไปอย่างไม่รู้ตัวสักครู่ พอรู้สึกตัวเป็นแสงสว่างพุ่งเป็นลำเข้าไปในเซฟ มีเสียงบอกว่า “เงินมา เงินเข้าเซฟ ทำใจให้สบายไว้” ยาเลยทำใจให้สบาย คุ่มสมาธิไว้ครู่หนึ่ง ต่อไปแสงนั้นก็หายไป ยาก็เลยหลับไปเท่านี้แหละลูก พระคาถานี้ท่านดีจริง ๆ อย่างที่นะลูก พวกเอ็งเอาเงินไปจะทำอะไรก็ทำเถิด แต่อย่าลืมทำบุญด้วยนะ ทำมากเท่าไรยิ่งดี

ประสบการณ์ของผู้ที่ปฏิบัติตามคำแนะนำ ของหลวงพ่อกุญแจ

ผู้ถาม : “หลวงพ่อกับผมก็คิดเรื่องการเรื่องงานเป็นประจำเลยครับ
ที่นี้่อยากถามว่ากรรมฐานบทไหนที่ทำให้ค้าขายดีครับ...?”

หลวงพ่อ : “อ้อ...กับทศชาวยราคาญกชี่ เขาขายหนึ่งบาท เราขายห้า
สิบสตางค์ รับรองพริบเดียวหมด บทนี้ดีมาก เพราะเมตตาบารมีไม่โล่ง”

ผู้ถาม : “โอ้โฮ...ตรงเป็ยบเลยหลวงพ่อ...”

หลวงพ่อ : “ยังมีอีกนะ ถ้าบทที่สองดีกว่านี้่อก จากานุสสติ แจก
ตะเลย”

ผู้ถาม : (หัวเราะ) “โอ...บทนี้่่น่ากลัวจนแยะเลย”

หลวงพ่อ : “โอ้เรื่องค้าขายดีมีคาถาทกอยู่บทหนึ่ง”

ผู้ถาม : “เดี่ยวผมขอจดก่อนครับ”

หลวงพ่อ : “ไม่ต้องจดหรอก คาถามหาโต๊ะ มหาโต๊ะนี้่สมัยนั้นบวช
ด้วยกัน มีโยมคนหนึ่งแกทาบข้าวแกงมาขาย ทาบไปตั้งแต่เช้ากลับมาบ่าย
มันก็ไม่หมด วันหนึ่งมหาโต๊ะยื่นล้าหน้าอยู่หน้าต่างแก็บอก ‘ท่านมหา
มีคาถาอะไรดี ๆ ทำน้ำมนต์ให้ทีเถอะจะได้ขายหมดเร็ว ๆ’

มหาโต๊ะแก็ไม่ใช่นักคาถาอาคมกะเขานี้ ก็นึกไม่ออก แต่ไ้่น่าจะดี
วะ ‘อนัตตา’ แก็นึกใใจนะ แก็ไม่ได้บอก แก็เอน้ำล้าหน้าพรหม ๆ
ยายนั้นแก็กลับไป พอสาย ๆ แก็กลับ ปรากฏว่าหมด”

ผู้ถาม : “อะไรหมดครับ...?”

หลวงพ่อ : “ของหมด ข้าวแกงหมด แต่หม้อยังอยู่ ทาบยังอยู่ และ
คนทาบก็ยังอยู่ แหม...นี้่ต้องใให้อธิบายละเอียดเลยนะ”

ผู้ถาม : (หัวเราะ) “คือสงสัยครับ”

หลวงพ่อ : “ก็ใอันว่าวันต่อมาโยมคนนั้นแก็มาหาเรื่อย ๆ แก็
สังเกตมหาโต๊ะ ในที่สุดมหาโต๊ะต้องทำน้ำมนต์ด้วยคาถาบทนี้่เอาไว้ที่บูช
แก็ไปขายหมดทุกวัน ก็แปลกเหมือนกัน เพราะจิตตรงใใหม่...อนัตตา

นี่เขาแปลว่าสลายตัวไงล่ะ”

ผู้ถาม : “ลูกหลานเอาไปใช้ได้ไหมครับหลวงพ่อ...?”

หลวงพ่อ : “ปู่ย่าตายายก็ใช้ได้”

ผู้ถาม : (หัวเราะ) “แล้ว คาถาพระปัจเจกพุทธเจ้า ใช้ได้ไหมครับ...?”

หลวงพ่อ : “ความจริงคาถาพระปัจเจกพุทธเจ้าของเขาก็ดี เขาขายของแล้วก็พรหมตั้งแต่ตอนเช้า ถ้าตั้งร้านก็พรหมหน้าร้านตั้งแต่เช้าตรู่ ตอนล้างหน้านั่นแหละ ทำตอนนั้น เอาน้ำล้างเสกด้วยคาถาพระปัจเจกพุทธเจ้า เสกแล้วพอล้างหน้าเสร็จก็พรหม ตอนพรหมก็ว่าไปด้วยนะ”

ผู้ถาม : “บางคนก็บอกว่า ถ้าว่าคาถา มหาบุญโถม มหาลาโม ภาวันตุ เมฯ ก็จะมีลาภมาก...?”

หลวงพ่อ : “มหาบุญโถม เป็นคาถาเสกพระรัตนัญเชิง เจ้าอาวาสวัดนั้นรูปร่างผอมดำ นั่งเสกด้วยคาถาบทนี้ ๓ ปี ฉะนั้นวัดนั้นจึงมีลาภมาก แล้วต่อมาสมาเ็จหรือใครก็ไม่ทราบ ถามว่าเสกด้วยคาถาอะไร ท่านบอกว่าเสกด้วยคาถา มหาบุญโถม มหาลาโม ภาวันตุ เมฯ แล้วท่านก็บอกให้ต่อด้วยคาถาพระปัจเจกพุทธเจ้า

มีอยู่รายหนึ่ง ชื่อนายแจ่ม เปาเล้ง บ้านอยู่อำเภอดำเนินสะดวก แยกเป็นคนจน ทำสวนอยู่ที่บางช้าง ปลูกพริกขายเป็นอาชีพ เพราะอาศัยความจนของแก จึงได้เป็นหนี้เป็นสินเขาอยู่ตั้ง ๒ หมื่น (นี้พูดถึงเงินในสมัยนั้นนะ เดียวนี้เป็นเงินเท่าไรก็คิดกันดู) ตาแจ่มจึงมาขอเรียนคาถาพระปัจเจกโพธิ์ เมื่อได้ไปแล้ว วัน ๆ ไม่ได้ทำอะไรนอกจากท่องแต่คาถาอย่างเดียวนั่งทำอยู่ทั้งวันทั้งคืน ข้างฝ่ายลูกเมียของตาแจ่มก็ดีแสนดี ไม่ยอมให้แกทำอะไรเหมือนกัน นอกจากท่องคาถา

‘คาถาบทนี้ เขาทำแล้วรวยนี่ ต้องให้มันรวยให้ได้’ ลูกเมียแก้วว่าอย่างนั้น

ตาแจ่มแกคิดจะเอาอย่างนายประยงค์ ตั้งตรงจิตร นั้นแหละ? ที่นี้พอพริกออกดอกออกผลขึ้นมาจริง ๆ ตาแจ่มก็คิดจะขายพริกละ ไร่พริกของคนอื่นนะงามสะพรั่งมีพริกเยอะเยอะ มองดูหนาที่ไปหมด ส่วนพริก

ของตาแจ่มพิเศษกว่าเขา มียอดหงุก ๆ หงิก ๆ เม็ดก็บางตา มองดู
โปร่ง ๆ ดูท่าทางแล้วเห็นจะขายได้ไม่กี่สตางค์

อีตอนเก็บนี่ซิ คนอื่นเก็บพริกได้กองใหญ่เท่าไร ตาแจ่มก็เก็บได้กอง
โตเท่านั้น เห็นพริกบาง ๆ ยอดหงุกหงิก ๆ นั่นแหละ เขาเก็บได้เท่าไร
ตาแจ่มก็เก็บได้เท่านั้น มาถึงตอนขาย เจ็กซังของคนอื่นได้ ๑ หาบ พอมา
ของตาแจ่มกลับเป็น ๒ หาบ ทั้ง ๆ ที่กองก็โตเท่ากัน เจ็กหาว่าตาแจ่ม
โกง คิดว่าเอาทรายใส่เข้าไปในกองพริกเป็นการถ่วงน้ำหนัก เลยเอะอะ
โวยวายใหญ่ ปรากฏว่าเม็ดดินเม็ดทรายที่เจ็ก ว่านั้นหาไม่ได้เลย เล่นเอา
เจ็กแปลกใจ แต่ก็ต้องซื้อไปตามนั้น

พริกของคนอื่นเขาเก็บกัน ๒ - ๓ ครั้ง ก็หมดแล้ว ครั้งแรกมาก
ครั้งที่สองได้มากหน่อย พอครั้งที่สาม เก็บได้อีกเพียงเล็กน้อยเป็นอันว่า
หมดกัน ต้องถอนต้นพริกทิ้งแล้วปลูกกันใหม่ ส่วนพริกของตาแจ่มไม่เป็น
อย่างนั้น ต้องลงมือเก็บกัน ๖ ครั้งถึงได้หมด พริกที่ได้แต่ละครั้งก็มีปริมาณ
เท่า ๆ กัน นี่ไอ้พริกใบหงุกหงิก ๆ นั่นแหละ เก็บกันซะ ๖ คราว ผลที่สุด
พริกของตาแจ่มก็กลายเป็นของอัศจรรย์ แถมเจ็กยังตีราคาให้สูงกว่า
พริกของคนอื่นเสียอีก เพราะว่า ‘เมื่อส่งไปแล้วเป็นพริกที่มีค่า ทางไหน
เขาให้ราคาสูง’ ปีนั้นจึงใช้หนี้สองหมื่นหลุดหมด แถมยังมีเงินเหลืออีกตั้ง
สองหมื่น”

(นี่เห็นไหม...ถ้าหากว่าท่านภาวนาคาถาที่นั่งอยู่เสมอ ท่านอาจจะรวย
กว่านายแจ่มก็ได้นะ)

ต่อมามีผู้นำคาถา อนัตตา ไปปฏิบัติหลังจากที่หลวงพ่อแนะนำไปแล้ว
เขาผู้นั้นได้เข้ามารายงานกับหลวงพ่อว่า

“หลวงพ่อครับ อนัตตา แจ่วเลยครับ อัศจรรย์มาก ตอนบាយวันนี้
พลุกมาก ของที่ผมขายฝรั่งซื้อคนเดียว ๑,๖๐๐ บาท ไม่เคยมีปรากฏเลย
ครับ”

“อาจารย์ทำยังไงล่ะ...อาจารย์ใช้แบบไหน จึงมีผลตามลำดับ...จะได้

แจกจ่ายคนอื่นเขาบ้าง”

ผู้ถาม : “อันดับแรกตกน้ำใส่แก้ว แล้วนำไปไว้หน้าพระพุทธรูปที่โต๊ะหมู่บูชา แล้วขมุนมเทวดาไหว้พระบูชาพระตามหลวงพ่อกล่าวนำ มีมนต์อะไรก็สวดไป ของผมสวดยาวหน่อย เมื่อสวดเสร็จแล้ว ก็อาราธนาบารมีพระสัมมาสัมพุทธเจ้า พระปัจเจกพุทธเจ้า พระอรหันต์ทั้งหลาย พระอริยสงฆ์ทั้งหลาย แล้วก็มาหลวงปู่ปาน แล้วมาหลวงพ่อ

เสร็จแล้วเข้าตื่นมาก็กราบแก้วน้ำ ๕ ครั้ง แล้วก็เอามาที่ห้องน้ำแบ่งครึ่ง ครึ่งหนึ่งใส่ขันสำหรับล้างหน้า ก่อนจะแบ่งก็ตั้งใจดี ว่าจะไม่ ๓ จบ แล้วก็ว่าคาถานี้อีกครั้งหนึ่ง เท่าที่ใช้ก็ใช้คาถา มหาบุญญมहाลาโภ ภาวันตุ เมฯ แล้วก็มาว่า คาถาพระปัจเจกพุทธเจ้า เมื่อว่าเสร็จแล้วก็บอก ‘อนัตตา ขายเกลี้ยง’

อีกครั้งหนึ่งเราแบ่งมาแล้วก็ว่า คาถาวิระหะโย ไป แล้วก็พรหมตัวยะไรต่าง ๆ แล้วก็ลงท้าย ‘อนัตตา ขายเกลี้ยง ๆ ๆ’ แม้แต่หน้าร้านก็พรหมออกไปเลย ถ้าใครเดินมาถูกน้ำมนต์ปุ๊บอยู่ไม่ได้ ต้องมาซื้อ อันนี้ได้ผลดีครับ”

หลวงพ่อ : “อ้าว...จำได้ไหมล่ะ อันนี้ก็ดีมีประโยชน์นะ ควรจะนำไปใช้ทุก ๆ คนนะ ฉะนั้นบอกให้อาจารย์เขาไปทำ ทำนทำแล้วผลมันเกิดขึ้นทุกวัน”

ผู้ถาม : “แล้วถ้าฟลุคอะไรเป็นพิเศษละก็อ เวลาจุดธูปเทียนหรือพรมน้ำมนต์ มันจะมีชนลูกชู้ซ่า ถ้าชู้มากละ มาแหม่”

หลวงพ่อ : “อ้อ...กำลังปีติสูง ไซ้ เพราะชู้ซ่านี้เจ้าของมาแสดงให้ปรากฏ ถ้านึกถึงท่านจริง ท่านเข้ามาช่วยจริงก็ถือว่าเป็นอาการของปีติ เมื่อสัมผัสแล้วทางจิตใจก็เกิดปีติ ความอึดใจเกิดขึ้น ชนลูกชู้ซ่ามาก การแสดงออกตามอาจารย์พูดนะถูก ถ้าหากว่าสัมผัสน้อยก็มีผลน้อยหน่อย แต่ก็ดีกว่าปกติ สัมผัสมากก็มีผลมากหน่อย ปัจจุบันทันด่วน อันนี้ถูกต้อง ถ้าทำขึ้นหนักจริง ๆ นะ ถ้าชายของเป็นน้ำหนัก น้ำหนักจะสูงขึ้น แล้วก็ไม่สูงแต่ของเรา เอาไปขายคนอื่นต่อก็สูง นี่เขาทำมาแล้วนะ คนที่ไทร้อยยกเกษาย

ข้าว ไปซื้อข้าวมาวันนี้ พรุ่งนี้จะเอาไปขึ้นโรงสี แยกที่พรมน้ำมนต์ก่อน พอถึงบ้านก็พรมน้ำมนต์หน่อย พอขึ้นโรงสีปรากฏว่าน้ำหนักสูง

ถ้าหากว่าของที่เก็บไว้ในปีบในถังในอะไรก็ตาม จะมีปริมาณสูง

เมื่อก่อนหลวงพ่อบานท่านบอก เอาข้าวใส่ยุ้งฉางให้เรียบร้อย ตวงให้ดี แล้วนับให้ดี ทำมาจนกว่าจะถึงฤดูออกมาใช้มาขาย แล้วตวง มันจะมากทุกคราว

จำเอาไว้นะ ถ้าปฏิบัติ ทุกคนจะไม่จน ฉันอยากให้ทุกคนรวย ฉันจะได้รวยด้วย พระแข่งให้ชาวบ้านจนก็ช่วย พระไม่มีกินนะซี”

หลวงพ่อดอบปัญหาธรรม

เป็นหนี้รอบตัว

ผู้ถาม : หลวงพ่อเจ้าชา ขณะนี้ไม่ทราบว่ พระศุภร์เข้าพระเสาร์แทรกกับลูกเป็นประการใด เพราะว่าเป็นหนี้ เขารอบตัวรอบเอาไว้หมด เพราะว่ามีควมจำเป็นหลายอย่างหลายประการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งก็คือว่า คนใกล้เคียงที่มีอุปการคุณนี้ ก็ตายไปหลายคนแล้ว ยังไม่ได้ใช้หนี้เขาเลย ที่จะกราบเรียนถาม หลวงพ่อก็คือว่า หลวงพ่อมีอะไรที่ดี ๆ พิเศษ ที่จะช่วยให้ลูกมีโชคมีลาภ เพื่อจะได้เอาเงินไปใช้หนี้เขา พ่อจะมีทางสงเคราะห์ที่ได้บ้างหรือเปล่าเจ้าคะ

หลวงพ่อ : เออ ก็ไม่มีอะไรลูกเอ๋ย นอกจากคาถาเงินล้านก็มีเท่านั้นแหละ และก็ทำให้เป็นสมาธิเสียซิ ทำแบบใจสบาย ๆ นะ เวลาทำอย่าหวังลาภ หวังจิตเป็นสมาธิเฉย ๆ ด้วยความเคารพพระพุทธเจ้า พระปัจเจกพระพุทธเจ้า ไม่ช้าลาภก็เกิด ถ้าหวังว่าจะทำให้รวย อันนี้ถอย

เจิมป้ายกิจการร้าย

ผู้ถาม : หลวงพ่อเจ้าชา ลูกกับเพื่อน ๆ อีกหลายท่านได้ร่วมกันตั้งบริษัท ตอนนีที่ตั้งบริษัทนี้ ลูกได้รับความเมตตาจากหลวงพ่อ คือลูกเอาแป๊ะมาให้หลวงพ่อเสก หลวงพ่อก็มูบมิบ ๆ เสร็จแล้วลูกก็เอาไปเจิมที่ป้ายอู่! กิจการเจริญรุ่งเรืองเป็นการใหญ่ ลูกขอขอบคุณในตอนนั้น แต่ว่าตอนนี้แย่เสียแล้ว ไม่รู้ว่าเป็นอะไรทะเลาะกันเรื่อย แก่ปัญหาไม่ตก ลูกอยากจะถามหลวงพ่อว่า หลวงพ่อมีแป๊ะแบบใหม่ที่จะแก้ไขสถานการณ์นี้ได้หรือไม่เจ้าคะ?

หลวงพ่ : เอ้า! เลิกทะเลาะกันเสียอันดับแรก ประการที่ ๒ ว่า คธาเงินล้านเป็นประจำ ประการที่ ๓ ชายของอย่าให้แพงนัก ประการที่ ๔ แบ่ง ยกทรง* มั่ง แบ่งนั้นมั่ง (หัวเราะ) เอ้า! เลิกทะเลาะกันนะ และว่า คธาเงินล้านเป็นปกติ

ผู้ถาม : เรื่องการเงินการทองนี้ต้องมอบให้ คธาเงินล้าน

หลวงพ่ : ใช่ ๆ ถ้ามี พระคำข้าว ด้วยจะดีมาก

ผู้ถาม : ยิ่ง พระหางหมาก ร่วมด้วยยิ่งดีใหญ่

หลวงพ่ : พระหางหมาก นี่ไม่เข้าได้ข้าว ถ้าสมัยอเมริกาอยู่ได้เงิน เป็นล้าน

ผู้ถาม : พวกฝรั่งนี่แปลกนะ องค์กรไหนยังไม่เข้าฟันไม่ออกก็ร้อยก็ พันดอลลาร์มันซื้อหมด!

หลวงพ่ : พระของฉันทุกองค์นะ ยิ่งไม่ออก ฟันไม่เข้า ไม่มีอันตราย

ผู้ถาม : หลวงพ่กล้าคำประกันถึงขนาดนี้หรือครับ?

หลวงพ่ : ใช่ ๆ ยิ่งไม่ออกฟันไม่เข้านะ ถ้าเขายิ่งกัน อย่าออกไป ถ้าเขาฟันกัน อย่าเข้าไป ไม่มีอันตราย ปลอดภัยทุกอย่าง (หัวเราะ) ใช่ ๆ ยิ่งไม่ออกฟันไม่เข้า เขายิ่งกันอย่าออกไปจากบ้าน อยู่ในบ้านเสีย เขาฟันกันอย่าเข้าไปใกล้ ๆ

ภาวนาคธาขณะทำงาน

ผู้ถาม : “ขณะที่ลูกใช้สมองในการคำนวณ ในการทำงานไปแล้ว ก็ภาวนาคธาเงินล้านไปด้วยอย่างนี้ จะมีผลหรือไม่เจ้าคะ?”

หลวงพ่ : “โอ...ดีมาก อันนี้ต้องดีมากเสียวนะ ทำไปเรื่อย ๆ นะ ภาวนาคธาเงินล้านขณะทำงาน หรือเลิกงานภาวนาแล้วก็ดี อย่างนี้ดีจิตใจเป็นฉนวน ทรัพย์สินจะคล่องตัว”

หมายเหตุ : ยกทรง ในที่นี้หมายถึง คุณลุงวีระ งามขำ ซึ่งท่านได้ล่องลับไปแล้ว

สวดคาถาแล้วตัวลั่น

ผู้ถาม : “มีคนหนึ่งเขาบอกว่าหลังจากบูชาพระนั่งกรรมฐานเสร็จแล้วก็ต่อด้วยคาถาเงินล้านของหลวงพ่อกว่า ไปสักครู่ปรากฏว่า ภายลั่น มือลั่น ใจลั่น เหมือนกับอาการจะปลุกพระอย่างนั้นแหละ จึงเรียนถามหลวงพ่อกว่า เป็นเพราะเหตุไร ต่อไปจะลั่นต่อไปได้หรือไม่ครับ?”

หลวงพ่อก : “จะเอาลั่นต่อหรือ...อย่าลืมนะ ถ้าไอ้ใจลั่นนี่มันผิดปกติคือใจลั่นนี่คงจะภาวนาเร็วเกินไปหรือไม่เข้าใจ ถ้าตัวลั่นนี้เป็นอุพเพกขาปัตติตินะ แต่ควรจะคุมอย่าให้ใจลั่นใช่ไหม...จะลั่นหรือไม่ลั่นถ้าจิตมีกำลังสมาธิถึงขั้นนั้นก็ลั่น ถ้าเลยไปแล้วเป็นภาวนาปกติมันก็ไม่ลั่น ถ้าต่ำลงมามันก็ไม่ลั่น และเวลาที่ว่าคาถาไม่ควรจะคิดว่าจะลั่นหรือไม่ลั่น เอาแค่จิตเป็นสุขค่อย ๆ ว่า สบาย ๆ ดีกว่า ทำอย่างนี้ถูกต้องนะ”

ภาวนาคาถาเงินล้านถูกหวน

ผู้ถาม : “ภาวนาคาถาเงินล้านแล้วขอบารมีทุก ๆ พระองค์ที่เป็นเจ้าของคาถา หยิบหวนรัฐบาลปรากฏว่าถูกรางวัลที่ ๕ สองใบ การที่อาชาหนาเจ้าของคาถาเอามาซื้อหวนรัฐบาลจะเป็นบาปหรือไม่ เพราะมันเป็นการพนันชนิด ๆ”

หลวงพ่อก : “ไม่เป็นบาป เขาไม่ถือว่าเป็นการพนัน อย่างที่เขาจับกันนี่ การพนันประเภทนี้ตำรวจเขาไม่ได้จับ ไม่ผิดกฎหมาย ไม่มีอะไรบาปนะ แล้วเราก็ไม่ได้บังคับว่าเลขที่ฉันซื้อจะต้องออก เราเขียนเองออกเองไม่ใช่ออย่างนั้นนะ เพราะคนหมุนกับเราคนละคนกัน ถือว่าเป็นโชคดีดีกว่า”

พระครูภาวนาพิลาศ

พระคาถา กับ หลวงตา (พระครูภาวนาพิลาศ)

คาถาวิระหะโยนี้ เป็นคาถาประจำชีวิตของหลวงตา เพราะเหตุว่า ขณะที่อยู่บ้านสายลม มีวันหนึ่งก่อนที่จะได้บวช หลวงพ่อเรียกไปพบและบอกว่า “วิชรชัย แก่ใช้คาถาวิระหะโยนี้ เป็นกรรมฐานไปเลยนะ ไม่ต้องเปลี่ยน”

หลวงตาจึงถามขึ้นว่า “แล้ว พุทฺโธ ละครับ”

หลวงพ่อกำหนดว่า “ไม่ต้องถามมาก...ให้คิดว่าเป็นคาถาพระพุทฺธเจ้า มีคุณหาประมาณไม่ได้ มีอานิสงส์ครอบคลุม เหมือนพุทฺโธ แต่มีอานิสงส์พิเศษ เมื่อทำจนเป็น ฌานแล้ว ใจสามารถรับสัมผัสกับความเป็นทิพย์ได้ และต่อเนืองยาวนาน แถมมีอานิสงส์ความไม่ขัดข้อง มีผลสมบุญพูนสุขในงานพระพุทฺธศาสนา”

ตั้งแต่นั้นมาหลวงตาจึงใช้คาถานี้มาเรื่อย จะพุทฺโธที่ไร ใจก็กลับมาที่คาถาวิระหะโย หรือจะ นะมะพะชะ ก็วกกลับมาที่คาถานี้อีก จนมาเมื่อสร้างพระปัจเจกพุทฺธเจ้าทองคำได้แล้วเสร็จ ใจไม่นี้อยกจะเปลี่ยนคาถาอีกเลย

ที่วัดเขาวงสวายสงฆามตา ตามวาสนาบารมีจนถึงทุกวันนี้ได้ เนื่อง จากคาถาพระปัจเจกพุทฺธเจ้านี้

* หลวงตาได้เมตตาเล่าถึงพระคาถาฯ ให้คณะผู้จัดทำฟัง เมื่อวันที่ ๒๘ สิงหาคม ๒๕๕๒

วัดเขาวง (ถ้ำนารายณ์)

เป็นสำนักปฏิบัติธรรมประจำจังหวัดสระบุรี และปฏิบัติกรรมฐานตามสาย พระเดชพระคุณหลวงพ่อพระราชพรหมยาน (หลวงพ่อฤๅษีฯ) มีหลักเจริญภาวนามหาสติปัญญาสูตร รับผู้เข้าพักปฏิบัติธรรมตลอดทั้งปี ตามระเบียบและจารีตของสำนัก

รายนามเจ้าภาพผู้จัดพิมพ์หนังสือ

๑. คุณอุตุม / คุณสมบุญณี เลาทเจริญสมบัติ และครอบครัว
๒. คุณสุรศักดิ์ เลาทเจริญสมบัติ
๓. คุณวิภาวรรณ ศรีสถาพรวงศ์
๔. ด.ช. ณัฏพล เลาทเจริญสมบัติ
๕. ด.ญ. ชนาพร เลาทเจริญสมบัติ
๖. คุณนวรัตน์ ศรีสถาพรวงศ์ และครอบครัว
๗. คุณสาวิต ศรีสถาพรวงศ์
๘. คุณสหัสชัย ทศกาญจน์
๙. คุณวนิดา ทศกาญจน์
๑๐. คุณสุรศักดิ์ ทศกาญจน์
๑๑. คุณเพชรพล จันท๊ะ
๑๒. คุณมณี คุณพล
๑๓. คุณเสาวพรรณ สงวนทองคำ
๑๔. คุณธัญญานันท์ สุวีรัตน์
๑๕. คุณกระจ่าง สุทธิพิงคารัตน์
๑๖. คุณนันทา สุทธิพิงคารัตน์
๑๗. คุณจตุติ สุทธิพิงคารัตน์
๑๘. คุณหทัยรัตน์ สุทธิพิงคารัตน์
๑๙. คุณอดิศักดิ์ สุทธิพิงคารัตน์
๒๐. คุณอวยพร สุทธิพิงคารัตน์
๒๑. คุณนงลักษณ์ สุขสวัสดิ์ และครอบครัว
๒๒. คุณธีระ จรัสวุฒิยากร และครอบครัว
๒๓. พระสุรเตโช (วัดท่าขนุน)
๒๔. บริษัท ไทยเจริญวิทยุ (1994) จำกัด
๒๕. บริษัท ไทยเจริญคอมพิวเตอร์ แอนด์ เซอร์วิส จำกัด

“พระปัจเจกพระพุทธเจ้าจะมีขึ้นก็ต่อเมื่อว่างจากพระพุทธเจ้า ไม่ใช่มีพร้อมพระพุทธเจ้า อย่างศาสนานี้ลึนไป ในช่วงว่างก่อนจะถึงพระศรีอาริย์ ในช่วงนี้มีพระปัจเจกพระพุทธเจ้า สมัยพระปัจเจกพระพุทธเจ้าเวลานี้ก็ไม่มีสาวก ก็มีพระปัจเจกพระพุทธเจ้าทั้งหมด เพราะปัจเจกพุทธเจ้าไม่ได้บรรลุเพียงองค์เดียวอย่างพระพุทธเจ้า ก็ได้เป็นหมื่นเป็นแสน แต่พระพุทธเจ้าจะต้องมีองค์เดียว มีซ้อนไม่ได้”

จาก หนังสือหลวงพ่อดาบ์ปัญญารธรรม ฉบับพิเศษ เล่ม ๔

ถ้าท่านผู้ใดนำเอาพระคาถาหรือหนังสือนี้ไปเรียไร หรือซื้อขายแลกเปลี่ยน
จะทำพระคาถานี้ไม่สำเร็จไม่เกิดผล เพราะท่านเจ้าของไม่พึงปรารถนาในเชิงนี้
ท่านยินดีให้เป็นธรรมทานจริง ๆ

วัดเขาวง (ถ้ำนารายณ์)

๖๒/๑ หมู่ ๕ ต. เขาวง อ. พระพุทธบาท จ. สระบุรี โทร. ๐๓-๖๒๓-๖๕๐๐-๕
www.watkaowong.com, email : nippan.p@watkaowong.com